

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

19. juli 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 289/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 289/02	Sag C-635/18: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 3. juni 2021 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud – miljø – direktiv 2008/50/EF – luftkvalitet – artikel 13, stk. 1, og bilag XI – systematisk og vedvarende overskridelse af grænseværdierne for nitrogendioxid (NO ₂) i visse zoner og bymæssige områder i Tyskland – artikel 23, stk. 1 – bilag XV – »kortest mulig« overskridelsesperiode – egnede foranstaltninger)	2
2021/C 289/03	Sag C-650/18: Domstolens dom (Store Afdeling) af 3. juni 2021 — Ungarn mod Europa-Parlamentet (Annul创新ssøgsmål – artikel 7, stk. 1, TEU – Europa-Parlamentets beslutning om et forslag om at opfordre Rådet for Den Europæiske Union til at fastslå, at der er en klar fare for en grov overtrædelse af de værdier, som Unionen bygger på – artikel 263 TEUF og 269 TEUF – Domstolens kompetence – realitetspåkendelse af annullationssøgsmålet – anfægtelig retsakt – artikel 354 TEUF – regler for optælling af stemmer i Parlamentet – Parlamentets forretningsorden – artikel 178, stk. 3 – begrebet »afgivne stemmer« – stemmeundladelser – retssikkerhedsprincippet, ligebehandlingsprincippet, demokratiprincippet og princippet om loyalt samarbejde)	3

2021/C 289/04	Forenede sager C-818/18 P og C-6/19 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. juni 2021 — The Yokohama Rubber Co. Ltd mod Pirelli Tyre SpA (sag C-818/18 P) og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) mod Pirelli Tyre SpA (sag C-6/19 P) [Appel – EU-varemærker – absolutte registreringshindringer eller absolutte ugyldighedsgrunde – tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat – forordning (EF) nr. 40/94 – artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii) – tegn, der består af en udformning, som ikke repræsenterer en væsentlig del af varen]	3
2021/C 289/05	Sag C-326/19: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 3. juni 2021 — EB mod Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR og Università degli Studi Roma Tre (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 1999/70/EF – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 5 – flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold – misbrug – forebyggende foranstaltninger – tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor – universitetsforskere)	4
2021/C 289/06	Sag C-546/19: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. juni 2021 — BZ mod Westerwaldkreis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht– Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – indvandringspolitik – tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold – direktiv 2008/115/EF – artikel 2, stk. 1 – anvendelsesområde – tredjelandsstatsborger – straffedom i medlemsstaten – artikel 3, nr. 6) – indrejseforbud – hensyn til den offentlige orden og den offentlige sikkerhed – ophævelse af afgørelsen om tilbagesendelse – indrejseforbuddets lovlighed)	5
2021/C 289/07	Sag C-563/19 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juni 2021 — Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA og Harz-Metall GmbH mod Europa-Kommissionen (Appel – konkurrence – karteller – markedet for genvinding af bilbatterier – samarbejdsmeddelelsen af 2006 – punkt 26 – delvis bødefritagelse – yderligere faktiske oplysninger, der øger overtrædelsens grovhed og varighed – oplysninger, som Europa-Kommissionen har kendskab til – bødenedsættelse – indplacering med henblik på nedsættelsen – kronologisk rækkefølge)	6
2021/C 289/08	Sag C-624/19: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juni 2021 –K m.fl., L, M, N m.fl., O, P, Q, R, S og T mod Tesco Stores Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Watford Employment Tribunal — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – lige løn til mænd og kvinder – artikel 157 TEUF – direkte virkning – begrebet »arbejde af samme værdi« – anmodninger om lige løn for arbejde af samme værdi – samme kilde – arbejdstagere af forskelligt køn med samme arbejdsgiver – forskellige driftssteder – sammenligning)	6
2021/C 289/09	Sag C-726/19: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 3. juni 2021 — Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Rural, Agrario y Alimentario mod JN (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Madrid — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 1999/70/EF – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 5 – anvendelse heraf – begrebet »flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold« – tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor – foranstaltninger som middel til at forhindre eller sanktionere misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelsesforhold – begrebet »objektive omstændigheder«, der kan begrunde sådanne kontrakter – tilsvarende retsregler – forpligtelse til at anlægge en overensstemmende fortolkning af national ret – økonomisk krise)	7
2021/C 289/10	Sag C-762/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. juni 2021 — »CV-Online Latvia« SIA mod »Melons« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija — Letland) (Præjudiciel forelæggelse – retlig beskyttelse af databaser – direktiv 96/9/EF – artikel 7 – »sui generis«-ret for fremstillere af databaser – forbud mod, at tredjemand uden databasefremstillers tilladelse »udtrækker« eller »genanvender« hele databasens indhold eller en væsentlig del deraf – database, der er frit tilgængelig på internettet – metasøgemaskine, der er specialiseret i søgning i stillingsannoncer – udtræk og/eller genanvendelse af en databases indhold – skade for væsentlig investering i indsamling, kontrol eller præsentation af en databases indhold)	8

2021/C 289/11	Sag C-784/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 3. juni 2021 –»TEAM POWER EUROPE« EOOD mod Direktor na Teritorialna direktsia na Natsionalna agentsia za prihodite — Varna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varnamod — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – vandrende arbejdstagere – social sikring – lovgivning, der finder anvendelse – forordning (EF) nr. 883/2004 – artikel 12, stk. 1 – udsendelse – vikariansatte – forordning (EF) nr. 987/2009 – artikel 14, stk. 2 – A1-attest – fastlæggelse af, i hvilken medlemsstat arbejdsgiveren normalt udøver sin virksomhed – begrebet »omfattende virksomhed, der ikke blot er intern forvaltning« – manglende tilrådgivningsstilling af vikariansatte på den medlemsstats område, hvor arbejdsgiveren er etableret) . . .	8
2021/C 289/12	Sag C-822/19: Domstolens dom (Niende afdeling) af 3. juni 2021 — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilor — Direcția Regională Vamaală Brașov — Biroul Vamal de Interior Sibiu mod Flavourstream SRL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Alba Iulia — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – toldunion – fælles toldtarif – kombineret nomenklatur – tarifiering – underposition 1702 90 95, 2912 49 00 og 3824 90 92 – vandig opløsning)	9
2021/C 289/13	Sag C-910/19: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. juni 2021 — Bankia SA mod Unión Mutua Asistencial de Seguros (UMAS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2003/71/EF – prospekt, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel – artikel 3, stk. 2 – artikel 6 – tilbud rettet mod både detailinvestorer og kvalificerede investorer – indholdet af de oplysninger, der gives i prospektet – søgsmål med påstand om ansvar – detailinvestorer og kvalificerede investorer – kendskab til udstederens økonomiske situation)	10
2021/C 289/14	Sag C-914/19: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juni 2021 — Ministero della Giustizia mod GN (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) («Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – princippet om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv – direktiv 2000/78/EF – artikel 6, stk. 1 – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 21 – forbud mod forskelsbehandling på grund af alder – national lovgivning, der fastsætter en aldersgrænse på 50 år for adgangen til notarerhvervet – berettigelse»)	11
2021/C 289/15	Sag C-931/19: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 3. juni 2021 — Titanium Ltd mod Finanzamt Österreich, tidligere Finanzamt Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 43 og 45 – direktiv 2006/112/EF, som ændret ved direktiv 2008/8/EF – artikel 44, 45 og 47 – tjenesteydelser – det afgiftsmæssige tilknytningssted – begrebet »fast forretningssted« – udlejning af fast ejendom i en medlemsstat – ejer af en fast ejendom, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted på øen Jersey)	11
2021/C 289/16	Sag C-942/19: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 3. juni 2021 — Servicio Aragonés de Salud mod LB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Aragón — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 4 – princippet om ikke-diskrimination – afslag på en ansøgning om tildeling af tjenestefrihed med henblik på udførelse af tjeneste i den offentlige sektor for vedtægtsmæssigt fastansat personale – national lovgivning, som udelukker adgangen til denne tjenestefrihed ved midlertidig ansættelse – anvendelsesområde – § 4 ikke anvendelig – Domstolen ikke kompetent)	12
2021/C 289/17	Sag C-39/20: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. juni 2021 — Staatssecretaris van Financiën mod Jumbocarry Trading GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) [Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 952/2013 – EU-toldkodeksen – artikel 22, stk. 6, første afsnit, sammenholdt med artikel 29 – meddelelse til den pågældende person af grundene, inden der træffes en afgørelse, som kan få negative følger for vedkommende – artikel 103, stk. 1, og artikel 103, stk. 3, litra b) – forældelse af toldskylden – frist for meddelelse af toldskyld – suspension af fristen – artikel 124, stk. 1, litra a) – toldskyldens ophør ved forældelse – tidsmæssig anvendelse af den retsforskrift, der regulerer suspensionsgrundene – retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning]	13

2021/C 289/18	Sag C-76/20: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. juni 2021 — »BalevBio« EOOD mod Teritorialna direktsia Severna morska, Agentsia »Mitnitsi« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – fælles toldtarif – tarifering – kombineret nomenklatur – varer, der består af forskellige materialer – vegetabiliske fibre – melaminplast – position 3924 og 4419 – varer beskrevet som »bambusbægere«)	13
2021/C 289/19	Sag C-182/20: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. juni 2021 — BE og EP mod Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași og Accer Ipurl Suceava — som kurator for BE og EP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Suceava — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – ret til fradrag – regulering af fradrag – konkursbehandling – national lovgivning, hvorefter der automatisk nægtes fradrag for moms af afgiftspligtige transaktioner, som er blevet udført før indledningen af konkursbehandlingen)	14
2021/C 289/20	Sag C-194/20: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. juni 2021 — BY, CX, FU, DW og EV mod Stadt Duisburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – associeringsaftalen EØF-Tyrkiet – afgørelse nr. 1/80 – artikel 6 og 7 – lovlig beskæftigelse – artikel 9 – adgang til skoleundervisning for børn af en tyrkisk arbejdstager – opholdsret – afslag)	15
2021/C 289/21	Forenede sager C-210/20: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 3. juni 2021 — Rad Service Srl Unipersonale, Cosmo Ambiente Srl og Cosmo Scavi Srl mod Del Debbio SpA, Gruppo Sei Srl, Ciclat Val di Cecina Soc. Coop. og Daf Costruzioni Stradali Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter – direktiv 2014/24/EU – procedurernes forløb – udvælgelse af deltagere og tildeling af kontrakter – artikel 63 – tilbudsgiver, der baserer sig på en anden enheds kapaciteter for at opfylde den ordregivende myndigheds krav – artikel 57, stk. 4, 6 og 7 – falske erklæringer afgivet af denne enhed – udelukkelse af den nævnte tilbudsgiver uden at pålægge denne eller tillade denne at erstatte den nævnte enhed – proportionalitetsprincippet)	15
2021/C 289/22	Sag C-280/20: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. juni 2021 — ZN mod Generalno konsultstvo na Republika Bulgaria v grad Valensia Kralstvo Ispania (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski rayonen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – samarbejde om civile retlige spørgsmål – forordning (EU) nr. 1215/2012 – fastlæggelsen af den internationale kompetence for retterne i en medlemsstat – artikel 5, stk. 1 – arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat – aftale indgået med denne medlemsstats konsulære repræsentation i en anden medlemsstat – arbejdstagerens opgaver – ikke udøvelse af offentlig myndighed)	16
2021/C 289/23	Sag C-364/19: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. april 2021 — XU, YV, ZW, AU, BZ, CA, DB, EC og NL mod SC Credit Europe Ipotecar IFN SA og Credit Europe Bank NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Galați — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår – direktiv 93/13/EØF – artikel 1, stk. 2 – udelukkelse fra dette direktivs anvendelsesområde af kontraktvilkår, som afspejler bindende bestemmelser i national ret – artikel 4, stk. 2 – undtagelse fra prøvelsen af, om et kontraktvilkår er urimeligt – kreditaftale optaget i udenlandsk valuta – hævdet tilsidesættelse af den oplysningspligt, der påhviler en erhvervsdrivende – efterprøvelse, som den nationale ret skal foretage først, henset til artikel 1, stk. 2)	17
2021/C 289/24	Sag C-108/20: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 14. april 2021 — HR mod Finanzamt Wilmersdorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Berlin-Brandenburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – beskatning – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 167 og 168 – fradragsret af indgående moms – nægtelse – svig – leveringskæde – nægtelse af at indrømme ret til fradrag, når den afgiftspligtige person vidste eller burde have vidst, at den pågældende ved sin erhvervelse deltog i en transaktion, der var led i momssvindel)	17

2021/C 289/25	Sag C-471/20: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 23. april 2021 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Mons, Belgien) — Centre d'Enseignement Secondaire Saint-Vincent de Soignies ASBL mod FS (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – socialpolitik – beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed – tilrettelæggelse af arbejdstiden – direktiv 2003/88/EF – maksimal ugentlig arbejdstid – referenceperiode – artikel 16 – undtagelser – artikel 17 og 18 – pædagog, der i forbindelse med nattevagter fører opsyn på en kostskole – bestemmelser om kompenserende hvileperioder)	18
2021/C 289/26	Sag C-573/20: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. april 2021 — Casa di Cura Città di Parma SpA mod Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Parma — Italien) [Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – skatter og afgifter – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – sjette direktiv 77/388/EØF – artikel 17, stk. 2, litra a) – delvis afgiftspligtig person – pro rata-satsen for fradraget – offentlige eller private sundhedstjenester, som udøver en virksomhed, der er fritaget for afgift – national lovgivning, som udelukker fradrag af moms ved køb af goder eller tjenesteydelser, der anvendes i forbindelse med sådan afgiftsfritaget virksomhed]	19
2021/C 289/27	Sag C-594/20: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 15. april 2021 — Kuluttaja-asiamies mod MiGame Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Markkinaoikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – direktiv 2011/83/EU – forbrugeraftaler – artikel 21 – »kommunikation pr. telefon« – en erhvervsdrivendes brug af en telefontjeneste, der giver forbrugerne mulighed for at kontakte denne i anledning af en indgået aftale – et selskabs etablering af to telefontjenester, dels et overtaget fastnetnummer, dels et gratis mobiltelefonnummer, som led i dets eftersalgsservice vedrørende de indgåede aftaler – indholdet på kommunikationsmedier, der er rettet til kundekredsen – lovligheden af en telefonisk kundetjeneste, hvor kunderne betaler en højere takst end basistelefontaksten – begrebet »basistelefontakst«)	19
2021/C 289/28	Sag C-92/21: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 26. marts 2021 — VW mod Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Liège — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – grænsekontrol, asyl og indvandring – asylpolitik – kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse – forordning (EU) nr. 604/2013 (Dublin III) – artikel 27 – retsmidler til prøvelse af en afgørelse om overførsel – søgsmålets opsættende virkning – artikel 29 – nærmere bestemmelser og frister for overførsler – standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse – direktiv 2013/33/EU – artikel 18 – national foranstaltning, der anviser en ansøger, som har været genstand for en afgørelse om overførsel, en plads i et bestemt modtagelsescenter, hvor de indkvarterede personer modtager støtte til at forberede overførslen)	20
2021/C 289/29	Sag C-40/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Timișoara (Rumænien) den 26. januar 2021 — T.A.C. mod ANI	21
2021/C 289/30	Sag C-109/21 P: Appel iværksat den 22. februar 2021 af H.R. Participations SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-535/19 — H.R. Participations mod EUIPO — Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)	21
2021/C 289/31	Sag C-181/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Katowicach (Polen) den 23. marts 2021 — G. mod M.S.	22
2021/C 289/32	Sag C-208/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 23. marts 2021 — K.D. mod Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A.	23
2021/C 289/33	Sag C-213/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 6. april 2021 — Italy Emergenza Cooperativa Sociale mod Azienda Sanitaria Locale Barletta-Andria-Trani	24

2021/C 289/34	Sag C-214/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 6. april 2021 — Italy Emergenza Cooperativa Sociale mod Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza	24
2021/C 289/35	Sag C-243/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 14. april 2021 — »TOYA« sp. z o.o. og Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji mod Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.	25
2021/C 289/36	Sag C-250/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelný Sąd Administracyjny (Polen) den 21. april 2021 — Szef Krajowej Administracji Skarbowej mod O. Funduszowi Inwestycjnemu Zamkniętemu reprezentowanemu przez O S.A.	26
2021/C 289/37	Sag C-253/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 22. april 2021 — TUIfly GmbH mod FI og RE	26
2021/C 289/38	Sag C-269/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Krakowie (Polen) den 27. april 2021 — BC og DC mod X	27
2021/C 289/39	Sag C-289/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 5. maj 2021 — IG mod Varhoven administrativen sad	28
2021/C 289/40	Sag C-293/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 7. maj 2021 — »Vittamed technologijos« UAB under likvidation mod Valstybinė mokesčių inspekcija	29
2021/C 289/41	Sag C-295/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 10. maj 2021 — Allianz Benelux SA mod État belge og SPF Finances	29
2021/C 289/42	Sag C-296/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 7. maj 2021 — A	30
2021/C 289/43	Sag C-121/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. marts 2021 — VG mod Minister van Buitenlandse Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam — Nederlandene)	31
2021/C 289/44	Sag C-317/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. april 2021 — KX mod PY GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Mainz — Tyskland)	31
2021/C 289/45	Sag C-336/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 27. april 2021 — QY mod Bank 11 für Privatkunden und Handel GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Ravensburg — Tyskland)	31
2021/C 289/46	Forenede sager C-442/20 til 445/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. april 2021 — flihtright GmbH (C-442/20, C-443/20 og C-444/20), PN og LM (C-445/20) mod Ryanair Designated Activity Company (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Nürnberg) — Tyskland)	31
2021/C 289/47	Sag C-591/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. marts 2021 — Repensus GmbH mod S-V Pavlovi Trejd EOOD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)	32
Retten		
2021/C 289/48	Sag T-718/17: Rettens dom af 2. juni 2021 –Italien mod Kommissionen [Sprogordning – meddelelse om almindelige udvælgelsesprøvelser med henblik på ansættelse af administratorer og assistenter inden for byggesektoren – sprogkundskaber – begrænsning af valget af udvælgelsesprøvens sprog 2 til tre sprog – forordning nr. 1 – vedtægtens artikel 1d, stk. 1, artikel 27 og artikel 28, litra f) – forskelsbehandling på grund af sprog – tjenestens interesse – proportionalitet]	33

2021/C 289/49	Sag T-71/18: Rettens dom af 2. juni 2021 — Italien mod Kommissionen [Sprogordning – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af administratorer inden for områderne finansøkonomi og makroøkonomi – sprogkundskaber – begrænsning af valget af andet sprog ved udvælgelsesprøven til tre sprog – forordning nr. 1 – vedtægtens artikel 1d, stk. 1, artikel 27 og artikel 28, litra f) – forskelsbehandling på grund af sprog – tjenestens interesse – proportionalitet]	33
2021/C 289/50	Sag T-169/19: Rettens dom af 2. juni 2021 — Style & Taste mod EUIPO — The Polo/Lauren Company (Gengivelse af en polospiller) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærke, der gengiver en polospiller – ældre nationalt design – relativ ugyldighedsgrund – artikel 52, stk. 2, litra d), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 60, stk. 2, litra d), i forordning (EU) 2017/1001]]	34
2021/C 289/51	Sag T-436/17: Rettens kendelse af 2. juni 2021 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen (REACH – Kommissionens afgørelse om tilladelse til visse anvendelser af blysulfochromatgul og blychromatmolybdatsulfatrød – artikel 64 i forordning (EF) nr. 1907/2006 – intern prøvelse af en afgørelse om tilladelse til markedsføring – artikel 10 i forordning (EF) nr. 1367/2006 – søgsmålsinteresse ophørt – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	35
2021/C 289/52	Sag T-260/18: Rettens kendelse af 28. maj 2021 — Makhlouf mod Kommissionen og ECB (Ansvar uden for kontraktforhold – økonomisk og monetær politik – program til støtte for Cyperns stabilitet – aftalememorandum af 26. april 2013 om de specifikke betingelser for økonomisk politik indgået mellem Cypern og Den Europæiske Stabilitetsmekanisme – sagsøger, der er ophørt med at besvare Rettens henvendelser – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	36
2021/C 289/53	Sag T-332/20: Rettens kendelse af 31. maj 2021 — König Ludwig International GmbH & Co. KG mod EUIPO [EU-varemærker – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket Royal Bavarian Beer – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 – ret til kontradiktion – artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001 – EU-varemærkets enhedskarakter – artikel 1, stk. 2, i forordning 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	37
2021/C 289/54	Sag T-244/21: Sag anlagt den 4. maj 2021 — Luossavaara-Kiirunavaara mod Kommissionen	37
2021/C 289/55	Sag T-261/21: Sag anlagt den 17. maj 2021 — Sturz mod EUIPO — Clatronic International (STEAKER)	39
2021/C 289/56	Sag T-281/21: Sag anlagt den 21. maj 2021 — Nowhere mod EUIPO — Junguo Ye (APE TEES)	40
2021/C 289/57	Sag T-282/21: Sag anlagt den 21. maj 2021 — SS og ST mod Frontex	40
2021/C 289/58	Sag T-291/21: Sag anlagt den 25. maj 2021 — Cathay Pacific Airways mod Kommissionen	41
2021/C 289/59	Sag T-292/21: Sag anlagt den 25. maj 2021 — Singapore Airlines Cargo mod Kommissionen	42
2021/C 289/60	Sag T-297/21: Sag anlagt den 21. maj 2021 — Troy Chemical og Troy mod Kommissionen	44
2021/C 289/61	Sag T-302/21: Sag anlagt den 27. maj 2021 — ABOCA m.fl. mod Kommissionen	45
2021/C 289/62	Sag T-303/21: Sag anlagt den 31. maj 2021 — FC mod EASO	46
2021/C 289/63	Sag T-307/21: Sag anlagt den 1. juni 2021 — Classen Holz Kontor mod EUIPO — Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG (DRYTILE)	46
2021/C 289/64	Sag T-308/21: Sag anlagt den 1. juni 2021 — Classen Holz Kontor mod EUIPO — Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer (new type tiling DRYTILE)	47
2021/C 289/65	Sag T-310/21: Sag anlagt den 2. juni 2021 — Air Canada mod Kommissionen	48
2021/C 289/66	Sag T-313/21: Sag anlagt den 3. juni 2021 — SAS Cargo Group m.fl. mod Kommissionen	49

2021/C 289/67	Sag T-314/21: Sag anlagt den 4. juni 2021 — TA mod Parlamentet	50
2021/C 289/68	Sag T-315/21: Sag anlagt den 4. juni 2021 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Nordeste (APIAL) .	50
2021/C 289/69	Sag T-316/21: Sag anlagt den 6. juni 2021 — Worldwide Machinery mod EUIPO — Scaip (SUPERIOR MANUFACTURING)	51
2021/C 289/70	Sag T-317/21: Sag anlagt den 7. juni 2021 — El Corte Inglés mod EUIPO — Brito & Pereira (TINTAS BRICOR)	52
2021/C 289/71	Sag T-680/20: Rettens kendelse af 4. juni 2021 — Novelis mod Kommissionen	53

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 289/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 278 af 12.7.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 263 af 5.7.2021

EUT C 252 af 28.6.2021

EUT C 242 af 21.6.2021

EUT C 228 af 14.6.2021

EUT C 217 af 7.6.2021

EUT C 206 af 31.5.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 3. juni 2021 — Europa-Kommissionen mod
Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-635/18) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – miljø – direktiv 2008/50/EF – luftkvalitet – artikel 13, stk. 1, og bilag XI – systematisk og vedvarende overskridelse af grænseværdierne for nitrogendioxid (NO₂) i visse zoner og bymæssige områder i Tyskland – artikel 23, stk. 1 – bilag XV – »kortest mulig« overskridelsesperiode – egnede foranstaltninger)

(2021/C 289/02)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes, E. Manhaeve og A.C. Becker, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (først ved T. Henze og S. Eisenberg, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwälte U. Karpenstein, F. Fellenberg og K. Dingemann, derefter ved J. Möller og S. Eisenberg, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwälte U. Karpenstein, F. Fellenberg og K. Dingemann)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritanien og Nordirland (ved F. Shibli, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) Forbundsrepublikken Tyskland

- har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, sammenholdt med bilag XI til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa ved fra den 1. januar 2010 til og med 2016 systematisk og vedvarende at have overskredet for det første den fastsatte årsgrænseværdi for nitrogendioxid (NO₂) i 26 zoner og bymæssige områder i Tyskland, nemlig DEZBXX0001A (det bymæssige område Berlin), DEZCXX0007A (det bymæssige område Stuttgart), DEZCXX0043S (forvaltningsområdet Tübingen), DEZCXX0063S (forvaltningsområdet Stuttgart (uden det bymæssige område)), DEZCXX0004A (det bymæssige område Freiburg), DEZCXX0041S (forvaltningsområdet Karlsruhe (uden bymæssige områder)), DEZCXX0006A (det bymæssige område Mannheim/Heidelberg), DEZDXX0001A (det bymæssige område München), DEZDXX0003A (det bymæssige område Nürnberg/Fürth/Erlangen), DEZFXX0005S (område III Mittel- und Nordhessen), DEZFXX0001A (bymæssigt område I (Rhein-Main)), DEZFXX0002A (bymæssigt område II (Kassel)), DEZGLX0001A (det bymæssige område Hamburg), DEZJXX0015A (Grevenbroich (brunkulsområde ved Rhinen)), DEZJXX0004A (Köln), DEZJXX0009A (Düsseldorf), DEZJXX0006A (Essen), DEZJXX0017A (Duisburg, Oberhausen, Mülheim), DEZJXX0005A (Hagen), DEZJXX0008A (Dortmund), DEZJXX0002A (Wuppertal), DEZJXX0011A (Aachen), DEZJXX0016S (by- og landområder i Nordrhein-Westfalen), DEZKXX0006S (Mainz), DEZKXX0007S (Worms/Frankenthal/Ludwigshafen), DEZKXX0004S (Koblenz/Neuwied) og for det andet timegrænseværdien for NO₂ i to af disse zoner, nemlig DEZCXX0007A (det bymæssige område Stuttgart) og DEZFXX0001A (bymæssigt område I (Rhein-Main)),

og

— har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, i direktiv 2008/50, alene og sammenholdt med del A i bilag XV hertil, og navnlig den forpligtelse, der er fastsat i dette direktivs artikel 23, stk. 1, andet afsnit, til at sørge for, at luftkvalitetsplanerne omfatter egnede foranstaltninger, så overskridelsesperioden for grænseværdierne bliver kortest mulig, ved ikke siden den 11. juni 2010 at have iværksat egnede foranstaltninger til at sikre overholdelsen af grænseværdierne for NO₂ i samtlige disse zoner.

2) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 436 af 3.12.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 3. juni 2021 — Ungarn mod Europa-Parlamentet

(Sag C-650/18) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – artikel 7, stk. 1, TEU – Europa-Parlamentets beslutning om et forslag om at opfordre Rådet for Den Europæiske Union til at fastslå, at der er en klar fare for en grov overtrædelse af de værdier, som Unionen bygger på – artikel 263 TEUF og 269 TEUF – Domstolens kompetence – realitetspåkendelse af annullationssøgsmålet – anfægtelig retsakt – artikel 354 TEUF – regler for optælling af stemmer i Parlamentet – Parlamentets forretningsorden – artikel 178, stk. 3 – begrebet »afgivne stemmer« – stemmeundladelser – retssikkerhedsprincippet, ligebehandlingsprincippet, demokratiprincippet og princippet om loyalt samarbejde)

(2021/C 289/03)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Ungarn (først ved M.Z. Fehér, G. Tornyai og Z. Wagner, derefter ved M.Z. Fehér, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved F. Drexler, N. Görlitz og T. Lukácsi, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Konklusion

1. Europa-Parlamentet frifindes.
2. Ungarn bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Parlamentet.
3. Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 436 af 3.12.2018.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. juni 2021 — The Yokohama Rubber Co. Ltd mod Pirelli Tyre SpA (sag C-818/18 P) og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) mod Pirelli Tyre SpA (sag C-6/19 P)

(Forenede sager C-818/18 P og C-6/19 P) ⁽¹⁾

[Appel – EU-varemærker – absolutte registreringshindringer eller absolutte ugyldighedsgrunde – tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat – forordning (EF) nr. 40/94 – artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii) – tegn, der består af en udformning, som ikke repræsenterer en væsentlig del af varen]

(2021/C 289/04)

Processprog: engelsk

Parter

(Sag C-818/18 P)

Appellant: The Yokohama Rubber Co. Ltd (ved avvocati D. Martucci og F. Boscarìol de Roberto)

De andre parter i appelsagen: Pirelli Tyre SpA (ved Rechtsanwälte T.M. Müller og F. Togo) og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgte: European Association of Trade Mark Owners (Marques) (ved Rechtsanwalt M. Viefhues)

(Sag C-6/19 P)

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Pirelli Tyre SpA (ved Rechtsanwälte T.M. Müller og F. Togo) og The Yokohama Rubber Co. Ltd (ved avvocati D. Martucci og F. Boscarìol de Roberto)

Intervenient til støtte for sagsøgte: European Association of Trade Mark Owners (Marques) (ved Rechtsanwalt M. Viefhues)

Konklusion

- 1) Appellerne i sagerne C-818/18 P og C-6/19 P forkastes.
- 2) The Yokohama Rubber Co. Ltd og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) bærer deres egne omkostninger i forbindelse med appellerne i sagerne C-818/18 P og C-6/19 P og betaler hver halvdelen af de omkostninger, som Pirelli Tyre SpA har afholdt i forbindelse med disse sager.
- 3) European Association of Trade Mark Owners (Marques) bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 148 af 29.4.2019.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 3. juni 2021 — EB mod Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR og Università degli Studi Roma Tre (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien)

(Sag C-326/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 1999/70/EF – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 5 – flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold – misbrug – forebyggende foranstaltninger – tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor – universitetsforskere)

(2021/C 289/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EB

Sagsøgte: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR og Università degli Studi Roma Tre

Procesdeltagere: Federazione Lavoratori della Conoscenza – CGIL (FLC-CGIL), Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Anief – Associazione Professionale e Sindacale, Confederazione Generale Sindacale og Cipur – Coordinamento Intersedi Professori Universitari di Ruolo

Konklusion

§ 5 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der — for så vidt angår ansættelse af universitetsforskere — kan indgås en tidsbegrænset kontrakt for en periode på tre år med en enkelt mulighed for forlængelse for en periode på maksimalt to år, idet indgåelsen af sådanne kontrakter for det første er betinget af, at der er ressourcer til rådighed »med henblik på udførelse af forskning, undervisning, undervisningsstøttende aktiviteter samt tjenester til studerende«, og idet forlængelsen af disse kontrakter for det andet er betinget af en »positiv vurdering af udført undervisning og forskning«, uden at det er nødvendigt, at denne lovgivning definerer de objektive og gennemsigtige kriterier, der gør det muligt at efterprøve, om indgåelsen og fornyelsen af sådanne kontrakter rent faktisk svarer til et reelt behov, og at de er egnede til at nå det forfulgte formål og er nødvendige herfor.

(¹) EUT C 288 af 26.8.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. juni 2021 — BZ mod Westerwaldkreis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht– Tyskland)

(Sag C-546/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – indvandringspolitik – tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold – direktiv 2008/115/EF – artikel 2, stk. 1 – anvendelsesområde – tredjelandstatsborger – straffedom i medlemsstaten – artikel 3, nr. 6) – indrejseforbud – hensyn til den offentlige orden og den offentlige sikkerhed – ophævelse af afgørelsen om tilbagesendelse – indrejseforbuddets lovlighed)

(2021/C 289/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BZ

Sagsøgt: Westerwaldkreis

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold skal fortolkes således, at dette direktiv finder anvendelse på et indrejse- og opholdsforbud, som er udstedt af en medlemsstat, der ikke har gjort brug af den mulighed, der er fastsat i dette direktivs artikel 2, stk. 2, litra b), over for en tredjelandstatsborger, som befinder sig på denne medlemsstats område, og som er genstand for en udvisningsafgørelse begrundet i hensynet til den offentlige sikkerhed og den offentlige orden som følge af en tidligere straffedom.
- 2) Direktiv 2008/115 skal fortolkes således, at det er til hinder for opretholdelsen af et indrejse- og opholdsforbud, der er udstedt af en medlemsstat over for en tredjelandstatsborger, som befinder sig på medlemsstatens område, og som er genstand for en udvisningsafgørelse, der er blevet endelig og er truffet på grundlag af hensynet til den offentlige sikkerhed og den offentlige orden som følge af en tidligere straffedom, når den afgørelse om tilbagesendelse, som nævnte medlemsstat har truffet over for denne tredjelandstatsborger, er blevet ophævet, også selv om denne udvisningsafgørelse er blevet endelig.

(¹) EUT C 348 af 14.10.2019.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juni 2021 — Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA og Harz-Metall GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-563/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – konkurrence – karteller – markedet for genvinding af bilbatterier – samarbejdsmeddelelsen af 2006 – punkt 26 – delvis bødefritagelse – yderligere faktiske oplysninger, der øger overtrædelsens grovhed og varighed – oplysninger, som Europa-Kommissionen har kendskab til – bødenedsættelse – indplacering med henblik på nedsættelsen – kronologisk rækkefølge)

(2021/C 289/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA og Harz-Metall GmbH (ved avocat M. Wellinger, Rechtsanwältinnen S. Reinart og K. Bongs)

Den anden part: Europa-Kommissionen (ved J. Szczodrowski, I. Rogalski og F. van Schaik, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA og Harz-Metall GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 16.9.2019.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juni 2021 – K m.fl., L, M, N m.fl., O, P, Q, R, S og T mod Tesco Stores Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Watford Employment Tribunal — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-624/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – lige løn til mænd og kvinder – artikel 157 TEUF – direkte virkning – begrebet »arbejde af samme værdi« – anmodninger om lige løn for arbejde af samme værdi – samme kilde – arbejdstagere af forskelligt køn med samme arbejdsgiver – forskellige driftssteder – sammenligning)

(2021/C 289/08)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Watford Employment Tribunal

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: K m.fl., L, M, N m.fl., O, P, Q, R, S og T

Sagsøgt: Tesco Stores Ltd

Konklusion

Artikel 157 TEUF skal fortolkes således, at den har direkte virkning i tvister mellem private, hvori det gøres gældende, at princippet om lige løn til mænd og kvinder for »arbejde af samme værdi« som omhandlet i denne artikel ikke er overholdt.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 21.10.2019.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 3. juni 2021 — Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Rural, Agrario y Alimentario mod JN (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Madrid — Spanien)

(Sag C-726/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 1999/70/EF – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 5 – anvendelse heraf – begrebet »flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold« – tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor – foranstaltninger som middel til at forhindre eller sanktionere misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelsesforhold – begrebet »objektive omstændigheder«, der kan begrunde sådanne kontrakter – tilsvarende retsregler – forpligtelse til at anlægge en overensstemmende fortolkning af national ret – økonomisk krise)

(2021/C 289/09)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Rural, Agrario y Alimentario

Sagsøgt: JN

Konklusion

- 1) § 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, som findes i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, således som fortolket i national retspraksis, der dels gør det muligt i afventning af afslutningen på iværksatte ansættelsesprocedurer med henblik på permanent besættelse af ledige stillinger for arbejdstagere inden for den offentlige sektor at forny tidsbegrænsede kontrakter uden at angive nogen præcis dato for afslutningen på disse procedurer, dels forbyder både sidestillingen af disse arbejdstagere med »arbejdstagere, der er ansat tidsbegrænset, men som ikke er fastansatte«, og tildelingen af en godtgørelse til disse samme arbejdstagere. Med forbehold for den efterprøvelse, som den forelæggende ret skal foretage, forekommer denne nationale lovgivning således ikke at indeholde nogen foranstaltning, som har til formål at forebygge og i givet fald at sanktionere misbrug af flere på hinanden følgende kontrakter.
- 2) § 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, som findes i bilaget til Rådets direktiv 1999/70, skal fortolkes således, at rent økonomiske hensyn i relation til finanskrisen i 2008 ikke kan begrunde fraværet i national ret af nogen form for foranstaltning, der tilsigter at forebygge og sanktionere anvendelsen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter.

⁽¹⁾ EUT C 432 af 23.12.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. juni 2021 — »CV-Online Latvia« SIA mod »Melons« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija — Letland)

(Sag C-762/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – retlig beskyttelse af databaser – direktiv 96/9/EF – artikel 7 – »sui generis«-ret for fremstillere af databaser – forbud mod, at tredjemand uden databasefremstillers tilladelse »udtrækker« eller »genanvender« hele databasens indhold eller en væsentlig del deraf – database, der er frit tilgængelig på internettet – metasøgemaskine, der er specialiseret i søgning i stillingsannoncer – udtræk og/eller genanvendelse af en databases indhold – skade for væsentlig investering i indsamling, kontrol eller præsentation af en databases indhold)

(2021/C 289/10)

Processprog: Lettisk

Den forelæggende ret

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »CV-Online Latvia« SIA

Sagsøgt: »Melons« SIA

Konklusion

Artikel 7, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser skal fortolkes således, at en internetsøgemaskine, som er specialiseret i søgning i databasers indhold, som kopierer og indekserer hele eller en væsentlig del af en database, der er frit tilgængelig på internettet, og som dernæst gør det muligt for sine brugere at foretage søgninger i denne database på søgemaskinens eget websted efter kriterier, der er relevante for indholdet heraf, foretager et »udtræk« og en »genanvendelse« af dette indhold som omhandlet i denne bestemmelse, der kan forbydes af databasefremstilleren, for så vidt som disse handlinger skader vedkommendes investering i indsamlingen, kontrollen eller præsentationen af dette indhold, dvs. at de udgør en risiko for mulighederne for at afskrive denne investering ved en normal udnyttelse af den pågældende database, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 423 af 16.12.2019.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 3. juni 2021 — »TEAM POWER EUROPE« EOOD mod Direktor na Teritorialna direksia na Natsionalna agentsia za prihodite — Varna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varnamod — Bulgarien)

(Sag C-784/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – vandrende arbejdstagere – social sikring – lovgivning, der finder anvendelse – forordning (EF) nr. 883/2004 – artikel 12, stk. 1 – udsendelse – vikaransatte – forordning (EF) nr. 987/2009 – artikel 14, stk. 2 – A1-attest – fastlæggelse af, i hvilken medlemsstat arbejdsgiveren normalt udøver sin virksomhed – begrebet »omfattende virksomhed, der ikke blot er intern forvaltning« – manglende tilrådgivningsstillelse af vikaransatte på den medlemsstats område, hvor arbejdsgiveren er etableret)

(2021/C 289/11)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »TEAM POWER EUROPE« EOOD

Sagsøgt: Direktor na Teritorialna direksia na Natsionalna agentsia za prihodite — Varna

Konklusion

Artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger skal fortolkes således, at et vikarbureau, som er etableret i en medlemsstat, for at kunne anses for »normalt [at udøve] sin virksomhed« i denne medlemsstat som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012, skal udøve en betydelig del af sin virksomhed bestående i tilrådgivningsstillelse af vikariansatte til fordel for brugervirksomheder, som er etableret i og driver virksomhed på denne medlemsstats område.

(¹) EUT C 27 af 27.1.2020.

Domstolens dom (Niende afdeling) af 3. juni 2021 — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilor — Direcția Regională Vamală Brașov — Biroul Vamal de Interior Sibiu mod Flavourstream SRL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Alba Iulia — Rumænien)

(Sag C-822/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – toldunion – fælles toldtarif – kombineret nomenklatur – tarifering – underposition 1702 90 95, 2912 49 00 og 3824 90 92 – vandig opløsning)

(2021/C 289/12)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilor — Direcția Regională Vamală Brașov — Biroul Vamal de Interior Sibiu Flavourstream SRL

Sagsøgt: Flavourstream SRL

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen, og den fælles toldtarif, i den affattelse, der følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1101/2014 af 16. oktober 2014, skal fortolkes således, at en vandig opløsning, opnået ved termisk nedbrydning af dextrose, og som navnlig består af vandopløselige aldehyder og ketoner, hverken skal tariferes i KN-underposition 1702 90 95, som bl.a. omfatter invertsukker og andre sukkerarter eller sukkeropløsninger med et indhold i tør tilstand på 50 vægtprocent fruktose, som ikke er tariferet i andre underpositioner omfattet af KN's pos. 1702, eller i underposition

2912 49 00 heri, som omfatter »andre« aldehydalkoholer, aldehydethere, aldehydphenoler og aldehyder med andre oxygenholdige grupper, men i underposition 3824 90 92 i samme kombinerede nomenklatur, som omfatter »Kemiske produkter eller præparater, overvejende bestående af organiske forbindelser, ikke andetsteds tariferet«, »[i] flydende form ved 20 °C«, forudsat at denne opløsnings eventuelle næringsværdi kun er ubetydelig i forhold til opløsningens funktion som organisk kemikalie og fødevareretsætningsstof.

(¹) EUT C 54 af 17.2.2020.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. juni 2021 — Bankia SA mod Unión Mutua Asistencial de Seguros (UMAS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-910/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2003/71/EF – prospekt, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel – artikel 3, stk. 2 – artikel 6 – tilbud rettet mod både detailinvestorer og kvalificerede investorer – indholdet af de oplysninger, der gives i prospektet – søgsmål med påstand om ansvar – detailinvestorer og kvalificerede investorer – kendskab til udstederens økonomiske situation)

(2021/C 289/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bankia SA

Sagsøgt: Unión Mutua Asistencial de Seguros (UMAS)

Konklusion

- 1) Artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/11/EF af 11. marts 2008, sammenholdt med dette direktivs artikel 3, stk. 2, litra a), som ændret ved direktiv 2008/11, skal fortolkes således, at når et udbud til offentligheden med henblik på tegning af aktier både er rettet mod detailinvestorer og kvalificerede investorer, kan et søgsmål med påstand om ansvar som følge af oplysningerne givet i et prospekt anlægges ikke blot af detailinvestorer, men ligeledes af kvalificerede investorer.
- 2) Artikel 6, stk. 2, i direktiv 2003/71, som ændret ved direktiv 2008/11, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for bestemmelser i national ret, der i forbindelse med et søgsmål med påstand om ansvar anlagt af en kvalificeret investor som følge af oplysningerne givet i et prospekt giver retten mulighed for at tage hensyn til den omstændighed, at denne investor var eller burde have været bekendt med den økonomiske situation i det selskab, som har udstedt udbuddet til offentligheden på tegning af aktier, som følge af investorens relationer med dette selskab, ud over prospektet, forudsat at disse bestemmelser ikke er mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende søgsmål i henhold til national ret, og at de ikke i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at anlægge et sådant søgsmål.

(¹) EUT C 95 af 23.3.2020.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. juni 2021 — Ministero della Giustizia mod GN (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-914/19) ⁽¹⁾

(»Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – princippet om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv – direktiv 2000/78/EF – artikel 6, stk. 1 – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 21 – forbud mod forskelsbehandling på grund af alder – national lovgivning, der fastsætter en aldersgrænse på 50 år for adgangen til notar erhvervet – berettigelse«)

(2021/C 289/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministero della Giustizia

Sagsøgt: GN

Procesdeltagere: HM, JL og JJ

Konklusion

Artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter en aldersgrænse på 50 år for at kunne deltage i en udvælgelsesprøve med henblik på adgang til notar erhvervet, for så vidt som en sådan lovgivning ikke synes at forfølge formålene med at sikre stabiliteten i udøvelsen af dette erhverv i en betydelig tidsperiode før pensionering, at beskytte de notarielle prærogativers funktion, at lette generationsskiftet og foryngede det nævnte erhverv samt under alle omstændigheder går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse formål, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 87 af 16.3.2020.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 3. juni 2021 — Titanium Ltd mod Finanzamt Österreich, tidligere Finanzamt Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht — Østrig)

(Sag C-931/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 43 og 45 – direktiv 2006/112/EF, som ændret ved direktiv 2008/8/EF – artikel 44, 45 og 47 – tjenesteydelser – det afgiftsmæssige tilknytningssted – begrebet »fast forretningssted« – udlejning af fast ejendom i en medlemsstat – ejer af en fast ejendom, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted på øen Jersey)

(2021/C 289/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Titanium Ltd

Sagsøgt: Finanzamt Österreich, tidligere Finanzamt Wien

Konklusion

En ejendom, der er udlejet i en medlemsstat, udgør ikke et fast forretningssted som omhandlet i artikel 43 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og artikel 44 og 45 i direktiv 2006/112, som ændret ved Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008, under omstændigheder, hvor ejeren af denne ejendom ikke råder over eget personale til at udføre tjenesteydelsen i forbindelse med udlejningen.

(¹) EUT C 87 af 16.3.2020.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 3. juni 2021 — Servicio Aragonés de Salud mod LB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Aragón — Spanien)

(Sag C-942/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 4 – princippet om ikke-diskrimination – afslag på en ansøgning om tildeling af tjenestefrihed med henblik på udførelse af tjeneste i den offentlige sektor for vedtægtsmæssigt fastansat personale – national lovgivning, som udelukker adgangen til denne tjenestefrihed ved midlertidig ansættelse – anvendelsesområde – § 4 ikke anvendelig – Domstolen ikke kompetent)

(2021/C 289/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Servicio Aragonés de Salud

Sagsøgt: LB

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare de spørgsmål, som Tribunal Superior de Justicia de Aragón (den øverste regionale domstol i Aragonien, Spanien) har forelagt ved afgørelse af 17. december 2019.

(¹) EUT C 103 af 30.3.2020.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. juni 2021 — Staatssecretaris van Financiën mod Jumbocarry Trading GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-39/20) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – forordning (EU) nr. 952/2013 – EU-toldkodeksen – artikel 22, stk. 6, første afsnit, sammenholdt med artikel 29 – meddelelse til den pågældende person af grundene, inden der træffes en afgørelse, som kan få negative følger for vedkommende – artikel 103, stk. 1, og artikel 103, stk. 3, litra b) – forældelse af toldskylden – frist for meddelelse af toldskyld – suspension af fristen – artikel 124, stk. 1, litra a) – toldskyldens ophør ved forældelse – tidsmæssig anvendelse af den retsforskrift, der regulerer suspensionsgrundene – retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning]

(2021/C 289/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Jumbocarry Trading GmbH

Konklusion

Artikel 103, stk. 3, litra b), og artikel 124, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, sammenholdt med retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, skal fortolkes således, at disse bestemmelser finder anvendelse på en toldskyld, der er opstået før den 1. maj 2016, og som endnu ikke er forældet på dette tidspunkt.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 15.6.2020.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. juni 2021 — »BalevBio« EOOD mod Teritorialna direksia Severna morska, Agentsia »Mitnitsi« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-76/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – fælles toldtarif – tarifering – kombineret nomenklatur – varer, der består af forskellige materialer – vegetabiliske fibre – melaminplast – position 3924 og 4419 – varer beskrevet som »bambusbægre«)

(2021/C 289/18)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »BalevBio« EOOD

Sagsøgt: Teritorialna direksia Severna morska, Agentsia »Mitnitsi«

Procesdeltager: Okrazhna prokuratura — Varnenska

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) 2016/1821 af 6. oktober 2016, skal fortolkes således, at varer, der er beskrevet som »bambusbægre« og består af 72,33 % vegetabiliske fibre og 25,2 % melaminplast, med forbehold af den forelæggende rets bedømmelse af samtlige de faktiske omstændigheder, som den råder over, skal tariferes i denne nomenklatur's pos. 3924, i særdeleshed i dennes underposition 3924 10 00.

(¹) EUT C 161 af 11.5.2020.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. juni 2021 — BE og EP mod Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași og Accer Ipurl Suceava — som kurator for BE og EP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Suceava — Rumænien)

(Sag C-182/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – ret til fradrag – regulering af fradrag – konkursbehandling – national lovgivning, hvorefter der automatisk nægtes fradrag for moms af afgiftspligtige transaktioner, som er blevet udført før indledningen af konkursbehandlingen)

(2021/C 289/19)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Suceava

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: BE og EP

Sagsøgte: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași og Accer Ipurl Suceava — som kurator for BE og EP

Konklusion

Artikel 184-186 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning eller praksis, hvorefter indledningen af en konkursbehandling over for en erhvervsdrivende, som indebærer en likvidation af dennes aktiver til fordel for dennes kreditorer, automatisk medfører en forpligtelse for den erhvervsdrivende til at regulere de momsfradrag, som denne har foretaget for goder og tjenesteydelser, der blev erhvervet inden konkursen, når indledningen af konkursbehandlingen ikke er af en sådan art, at den er til hinder for, at nævnte erhvervsdrivende fortsætter sin økonomiske virksomhed som omhandlet i dette direktivs artikel 9 navnlig med henblik på den pågældende virksomheds likvidation.

(¹) EUT C 297 af 7.9.2020.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. juni 2021 — BY, CX, FU, DW og EV mod Stadt Duisburg
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Düsseldorf — Tyskland)**

(Sag C-194/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – associeringsaftalen EØF-Tyrkiet – afgørelse nr. 1/80 – artikel 6 og 7 – lovlig beskæftigelse – artikel 9 – adgang til skoleundervisning for børn af en tyrkisk arbejdstager – opholdsret – afslag)

(2021/C 289/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: BY, CX, FU, DW og EV

Sagsøgt: Stadt Duisburg

Konklusion

Artikel 9, første punktum, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke kan påberåbes af tyrkiske børn, hvis forældre ikke opfylder betingelserne i denne afgørelses artikel 6 og 7.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2020.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 3. juni 2021 — Rad Service Srl Unipersonale, Cosmo Ambiente Srl og Cosmo Scavi Srl mod Del Debbio SpA, Gruppo Sei Srl, Ciclat Val di Cecina Soc. Coop. og Daf Costruzioni Stradali Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Forenede sager C-210/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter – direktiv 2014/24/EU – procedurens forløb – udvælgelse af deltagere og tildeling af kontrakter – artikel 63 – tilbudsgiver, der baserer sig på en anden enheds kapaciteter for at opfylde den ordregivende myndigheds krav – artikel 57, stk. 4, 6 og 7 – falske erklæringer afgivet af denne enhed – udelukkelse af den nævnte tilbudsgiver uden at pålægge denne eller tillade denne at erstatte den nævnte enhed – proportionalitetsprincippet)

(2021/C 289/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Rad Service Srl Unipersonale, Cosmo Ambiente Srl og Cosmo Scavi Srl

Sagsøgte: Del Debbio SpA, Gruppo Sei Srl, Ciclat Val di Cecina Soc. Coop. og Daf Costruzioni Stradali Srl

Procesdeltager: Azienda Unità Sanitaria Locale USL Toscana Centro

Konklusion

Artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF — sammenholdt med dette direktivs artikel 57, stk. 4, litra h), og i lyset af proportionalitetsprincippet — skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en ordregivende myndighed automatisk skal udelukke en tilbudsgiver fra en procedure for indgåelse af en offentlig kontrakt, når en hjælpevirksomhed, hvis kapaciteter tilbudsgiveren agter at basere sig på, har afgivet en falsk erklæring med hensyn til, om der foreligger straffedomme med endelig retskraft, uden i et sådant tilfælde at kunne pålægge eller i det mindste tillade denne tilbudsgiver at udskifte den nævnte enhed.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2020.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 3. juni 2021 — ZN mod Generalno konsulstvo na Republika Bulgaria v grad Valensia Kralstvo Ispania (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski rayonen sad — Bulgarien)

(Sag C-280/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – samarbejde om civile spørgsmål – forordning (EU) nr. 1215/2012 – fastlæggelsen af den internationale kompetence for retterne i en medlemsstat – artikel 5, stk. 1 – arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat – aftale indgået med denne medlemsstats konsulære repræsentation i en anden medlemsstat – arbejdstagerens opgaver – ikke udøvelse af offentlig myndighed)

(2021/C 289/22)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZN

Sagsøgt: Generalno konsulstvo na Republika Bulgaria v grad Valensia Kralstvo Ispania

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, sammenholdt med tredje betragtning til denne forordning, skal fortolkes således, at denne bestemmelse finder anvendelse med henblik på fastlæggelsen af den internationale kompetence for retterne i en medlemsstat til at påkende en tvist mellem en arbejdstager fra en medlemsstat, som ikke udfører opgaver, der henhører under udøvelsen af offentlig myndighed, og en konsulær myndighed fra samme medlemsstat, som er beliggende på en anden medlemsstats område.

⁽¹⁾ EUT C 287 af 31.8.2020.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. april 2021 — XU, YV, ZW, AU, BZ, CA, DB, EC og NL mod SC Credit Europe Ipotecar IFN SA og Credit Europe Bank NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Galați — Rumænien)

(Sag C-364/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår – direktiv 93/13/EØF – artikel 1, stk. 2 – udelukkelse fra dette direktivs anvendelsesområde af kontraktvilkår, som afspejler bindende bestemmelser i national ret – artikel 4, stk. 2 – undtagelse fra prøvelsen af, om et kontraktvilkår er urimeligt – kreditaftale optaget i udenlandsk valuta – hævdet tilsidesættelse af den oplysningspligt, der påhviler en erhvervsdrivende – efterprøvelse, som den nationale ret skal foretage først, henset til artikel 1, stk. 2)

(2021/C 289/23)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Galați

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: XU, YV, ZW, AU, BZ, CA, DB, EC og NL

Sagsøgte: SC Credit Europe Ipotecar IFN SA og Credit Europe Bank NV

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at når en ret i en medlemsstat skal træffe afgørelse i en tvist vedrørende et angiveligt urimeligt kontraktvilkår, der afspejler en deklaratorisk bestemmelse i national ret, er den forpligtet til i første omgang at prøve relevansen af den undtagelse fra anvendelsesområdet for dette direktiv, der er fastsat i direktivets artikel 1, stk. 2, og ikke relevansen af den undtagelse fra prøvelsen af, om et kontraktvilkår er urimeligt, der er fastsat i det nævnte direktivs artikel 4, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 26.8.2019.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 14. april 2021 — HR mod Finanzamt Wilmersdorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Berlin-Brandenburg — Tyskland)

(Sag C-108/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – beskatning – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 167 og 168 – fradrag af indgående moms – nægtelse – svig – leveringskæde – nægtelse af at indrømme ret til fradrag, når den afgiftspligtige person vidste eller burde have vidst, at den pågældende ved sin erhvervelse deltog i en transaktion, der var led i momssvindel)

(2021/C 289/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HR

Sagsøgt: Finanzamt Wilmersdorf

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at dette direktiv ikke er til hinder for en national praksis, hvorefter retten til fradrag af indgående merværdiafgift (moms) nægtes en afgiftspligtig person, som har erhvervet varer, der har været genstand for momssvig begået i et tidligere omsætningsled i leveringskæden, og som vidste eller burde have vidst dette, selv om den pågældende ikke har deltaget aktivt i denne svig.

(¹) EUT C 201 af 15.6.2020.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 23. april 2021 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Mons, Belgien) — Centre d'Enseignement Secondaire Saint-Vincent de Soignies ASBL mod FS

(Sag C-471/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – socialpolitik – beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed – tilrettelæggelse af arbejdstiden – direktiv 2003/88/EF – maksimal ugentlig arbejdstid – referenceperiode – artikel 16 – undtagelser – artikel 17 og 18 – pædagog, der i forbindelse med nattevagter fører opsyn på en kostskole – bestemmelser om kompenserende hvileperioder)

(2021/C 289/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centre d'Enseignement Secondaire Saint-Vincent de Soignies ASBL

Sagsøgt: FS

Konklusion

Artikel 17, stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, skal fortolkes således, at beskæftigelse, som på en kostskole udøves af en pædagog, der er ansvarlig for at føre opsyn med kostskolens elever om natten, er omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde.

(¹) EUT C 9 af 11.1.2021.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. april 2021 — Casa di Cura Città di Parma SpA mod Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Parma — Italien)

(Sag C-573/20) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – skatter og afgifter – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – sjette direktiv 77/388/EØF – artikel 17, stk. 2, litra a) – delvis afgiftspligtig person – pro rata-satsen for fradraget – offentlige eller private sundhedstjenester, som udøver en virksomhed, der er fritaget for afgift – national lovgivning, som udelukker fradrag af moms ved køb af goder eller tjenesteydelser, der anvendes i forbindelse med sådan afgiftsfritaget virksomhed]

(2021/C 289/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale di Parma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Casa di Cura Città di Parma SpA

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate

Konklusion

Artikel 17, stk. 2, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, som udelukker fradrag af indgående merværdiafgift betalt ved køb af goder eller tjenesteydelser, der anvendes i forbindelse med afgiftsfritaget virksomhed, og som derfor fastsætter, at retten til at fradrage momsen for en delvist afgiftspligtig person beregnes på et pro rata-grundlag, som svarer til forholdet mellem det beløb, der vedrører transaktioner, som giver ret til fradrag, og det samlede beløb for alle transaktioner, der er foretaget i løbet af det pågældende år, herunder de fritagne læge-/sundhedsydelser.

⁽¹⁾ EUT C 35 af 1.2.2021.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 15. april 2021 — Kuluttaja-asiamies mod MiGame Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Markkinaoikeus — Finland)

(Sag C-594/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – direktiv 2011/83/EU – forbrugeraftaler – artikel 21 – »kommunikation pr. telefon« – en erhvervsdrivendes brug af en telefontjeneste, der giver forbrugerne mulighed for at kontakte denne i anledning af en indgået aftale – et selskabs etablering af to telefontjenester, dels et overtakseret fastnetnummer, dels et gratis mobiltelefonnummer, som led i dets eftersalgsservice vedrørende de indgåede aftaler – indholdet på kommunikationsmedier, der er rettet til kundekredsen – lovligheden af en telefonisk kundetjeneste, hvor kunderne betaler en højere takst end basistelefontaksten – begrebet »basistelefontakst«)

(2021/C 289/27)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Markkinaoikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kuluttaja-asiamies

Sagsøgt: MiGame Oy

Konklusion

Artikel 21, første afsnit, i artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at en erhvervsdrivende, foruden et telefonnummer, hvis takst ikke overstiger basistelefontaksten, stiller et telefonnummer, der afregnes til en højere takst end sidstnævnte takst, til rådighed for kunderne, således at forbrugere, der har indgået en aftale med en erhvervsdrivende, risikerer at benytte dette.

⁽¹⁾ EUT C 35 af 1.2.2021.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 26. marts 2021 — VW mod Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Liège — Belgien)

(Sag C-92/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – grænsekontrol, asyl og indvandring – asylpolitik – kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse – forordning (EU) nr. 604/2013 (Dublin III) – artikel 27 – retsmidler til prøvelse af en afgørelse om overførsel – søgsmålets opsættende virkning – artikel 29 – nærmere bestemmelser og frister for overførsler – standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse – direktiv 2013/33/EU – artikel 18 – national foranstaltning, der anviser en ansøger, som har været genstand for en afgørelse om overførsel, en plads i et bestemt modtagelsescenter, hvor de indkvarterede personer modtager støtte til at forberede overførslen)

(2021/C 289/28)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal du travail de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VW

Sagsøgt: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Konklusion

Artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en medlemsstat over for en ansøger, der har anlagt et søgsmål til prøvelse af en afgørelse om overførsel til en anden medlemsstat som omhandlet i denne forordnings artikel 26, stk. 1, vedtager indledende foranstaltninger til denne overførsel såsom anvisning af en plads i et bestemt modtagelsescenter, hvor de indkvarterede personer modtager støtte til at forberede overførslen.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 19.4.2021.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Timișoara (Rumænien) den 26. januar 2021 — T.A.C. mod ANI

(Sag C-40/21)

(2021/C 289/29)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Timișoara

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T.A.C.

Sagsøgt: ANI

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf, som er fastlagt i artikel 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at det også finder anvendelse på andre faktiske omstændigheder end dem, som formelt defineres som overtrædelser i den nationale lovgivning, men som kan sidestilles med en »anklage for en forbrydelse« som omhandlet i artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention, i lyset af de i Menneskerettighedsdomstolens praksis udviklede kriterier, navnlig kriteriet om strengheden af sanktionen, eksempelvis som i den af hovedsagen omfattede situation, hvor en vurdering af interessekonflikter kan medføre anvendelsen af den accessoriske sanktion om forbud mod at blive valgt til offentlige embeder i en periode på tre år?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, skal princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf, som er fastlagt i artikel 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, da fortolkes således, at det er til hinder for en bestemmelse i den nationale gennemførelseslovgivning, i kraft af hvilken der, såfremt der konstateres en interessekonflikt med hensyn til en person valgt til et offentligt embede, automatisk i kraft af loven (ope legis) anvendes den accessoriske sanktion om forbud mod at blive valgt til offentlige embeder i en forhåndsbestemt periode på tre år, uden mulighed for at pålægge en sanktion, hvis omfang står i rimeligt forhold til overtrædelsen?
- 3) Skal retten til at arbejde, som sikres ved artikel 15, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og retten til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, som sikres ved chartrets artikel 47, fortolkes således, at de er til hinder for en bestemmelse i den nationale gennemførelseslovgivning, i kraft af hvilken der, såfremt der konstateres en interessekonflikt med hensyn til en person valgt til et offentligt embede, automatisk i kraft af loven (ope legis) anvendes den accessoriske sanktion om forbud mod at blive valgt til offentlige embeder i en forhåndsbestemt periode på tre år, uden mulighed for at pålægge en sanktion, hvis omfang står i rimeligt forhold til overtrædelsen?

Appel iværksat den 22. februar 2021 af H.R. Participations SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 16. december 2020 i sag T-535/19 — H.R. Participations mod EUIPO — Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)

(Sag C-109/21 P)

(2021/C 289/30)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: H.R. Participations SA (ved avocats P. Wilhelm og J. Rossi)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Hottinger Investment Management Ltd

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 2. juni 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at H.R. Participations SA bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Katowicach (Polen) den 23. marts 2021 — G. mod M.S.

(Sag C-181/21)

(2021/C 289/31)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Katowicach

Parter i hovedsagen

Sagsøger: G.

Sagsøgt: M.S.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 og 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (»TEU«) og artikel 6, stk. 1-3, TEU, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder (»chartret«) fortolkes således, at:
 - a) En domstol, der er sat med bl.a. en person, der er udpeget til dommerembedet ved denne domstol efter en procedure, der er kendetegnet ved manglende deltagelse af dommerstanden — en dommerstand, der oftest er udnævnt uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt — i en situation, hvor det på baggrund af medlemsstatens forfatningsmæssige *acquis* er nødvendigt at inkludere dommere, der opfylder disse krav til udnævnelsen og indgår i en institutionel og strukturel sammenhæng, ikke er en domstol oprettet ved lov i henhold til EU-retten, fordi:
 - betingelsen om afgivelse af en udtalelse om en kandidat til et dommerembede skulle opfyldes af et dommerkollegium, og betingelsen bevidst blev undladt opfyldt i strid med de nationale regler og dommerkollegiets holdning;
 - det nuværende Krajowa Rada Sądownictwa (det nationale råd for retsvæsenet), der er valgt i strid med den polske forfatning og love, ikke er et uafhængigt organ sammensat af repræsentanter for dommersamfundet, der er udpeget i dets sammensætning, og som er uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og der dermed rent faktisk ikke blev givet en indstilling til udnævnelse til dommerembedet som fastsat i national ret;
 - deltagerne i udnævnelsesproceduren ikke var berettigede til at iværksætte anke til en domstol som omhandlet i artikel 2 og 19, stk. 1, TEU, samt artikel 6, stk. 1-3, TEU, sammenholdt med artikel 47 i chartret?
 - b) En domstol, der er sat med bl.a. en dommer, som er udpeget til dommerembedet efter en procedure, der kendetegnet ved vilkårlig indblanding fra den udøvende magt og som ikke inkluderer deltagelse af dommerstanden — idet dommerstanden oftest er udnævnt uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og er uafhængigt af ethvert andet organ, hvilket sikrer en objektiv evaluering af kandidaten — henset til det forhold, at deltagelse af dommerstanden eller ethvert andet organ, som er uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og som kan sikre en objektiv vurdering af kandidaten i proceduren for udnævnelse af en dommer i overensstemmelse med den europæiske retstradition, der er forankret i ovennævnte bestemmelser i EU-traktaten og chartret, og som er grundlaget for Unionen som retsunion, er nødvendig for at kunne anerkende, at en national domstol garanterer det krævede niveau af effektiv domstolsbeskyttelse i sager, der er omfattet af EU-retten, og dermed at princippet om magtfordeling og magtbalance samt retsstatsprincippet sikres, ikke opfylder kravene til en uafhængig domstol oprettet ved lov?

- 2) Skal artikel 2 TEU og artikel 19, stk. 1, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47 fortolkes således, at i en situation, hvor domstolen er sat med bl.a. en person, der er udnævnt på de betingelser, der er beskrevet i nr. 1), at:
- a) disse bestemmelser er til hinder for anvendelsen af nationale regler, der tillægger den øverste domstols kammer enekompetence til at påkende lovmæssigheden af en sådan persons udnævnelse til dommerembedet, og som udelukkende består af personer, der er udnævnt til dommere på de betingelser, der er beskrevet i nr. 1), og som samtidig fastsætter en pligt til at afstå fra prøvelse af indsigelser vedrørende udnævnelse til dommerembedet under hensyntagen til den institutionelle og systemiske kontekst;
 - b) for at sikre effektiviteten af EU-retten kræver de en sådan fortolkning af bestemmelserne i national ret, der gør det muligt for retten ex officio at udelukke en sådan person fra at behandle en sag på grundlag af en analog anvendelse af bestemmelserne om udelukkelse af en dommer, der ikke kan pådømme en sag (iudex inhabilis)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polen) den 23. marts 2021 — K.D. mod Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A

(Sag C-208/21)

(2021/C 289/32)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K.D.

Sagsøgt: Towarzystwo Ubezpieczeń Ż S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Første spørgsmål: Skal artikel 3, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, litra d), i direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen kun fokuserer på betydningen af begrebet urimelig handelspraksis i forhold til de omstændigheder, der er forbundet med aftalens indgåelse og produktets præsentation over for forbrugeren, eller skal formuleringen anvendt af en erhvervsdrivende, som har udarbejdet produktet, i en vildledende aftaleskabelon, som udgør grundlaget for salgstilbuddet, udarbejdet af en anden erhvervsdrivende, og dermed ikke er direkte forbundet med produktets markedsføring, også fortolkes inden for direktivets anvendelsesområde og dermed inden for begrebet urimelig handelspraksis?
- 2) Andet spørgsmål: Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal en erhvervsdrivende, som er ansvarlig for udarbejdelsen af en vildledende aftaleskabelon, da anses for at være en erhvervsdrivende, der i henhold til direktiv 2005/29/EF er ansvarlig for at have udøvet en urimelig handelspraksis, eller skal det være den erhvervsdrivende, som i henhold til denne aftaleskabelon har præsenteret produktet for forbrugeren, og har været direkte ansvarlig for markedsføringen af produktet, eller skal begge erhvervsdrivende anses for ansvarlige i henhold til direktiv 2005/29/EF?
- 3) Tredje spørgsmål: Er artikel 3, stk. 2, i direktiv 2005/29/EF til hinder for national lovgivning (fortolkning af national ret), som giver forbrugeren ret til at anlægge sag ved en national domstol med påstand om annullation af en aftale, der er indgået med en erhvervsdrivende, med tilbagebetaling af gensidige ydelser, såfremt forbrugeren viljeerklærer til at indgå aftalen var fremsat under indflydelse af den erhvervsdrivendes urimelige handelspraksis?
- 4) Fjerde spørgsmål: Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, bør det da antages, at det korrekte retsgrundlag for bedømmelsen af den erhvervsdrivendes handlinger, som består i anvende en uforståelig og uklar aftaleskabelon over for forbrugeren, er direktiv 93/13⁽²⁾, og i forbindelse hermed, om kravet om at udarbejde vilkår på en klar og forståelig måde, som omhandlet i artikel 5 i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at det i forbindelse med forbrugeraftaler om

forsikring hos forsikringskapitalfonde, er opfyldt ved et kontraktvilkår, der ikke er blevet forhandlet individuelt, som ikke direkte definerer omfanget af investeringsrisikoen i løbet af forsikringsaftalens løbetid, men alene oplyser om muligheden for tab af en del af den betalte første præmie og løbende præmier i tilfælde af en opsigelse af forsikringen inden udløbet af ansvarsperioden?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT 2005, L 149 s. 22).
- (²) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 6. april 2021 — Italy
Emergenza Cooperativa Sociale mod Azienda Sanitaria Locale Barletta-Andria-Trani**

(Sag C-213/21)

(2021/C 289/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellat: Italy Emergenza Cooperativa Sociale

Indstævnt: Azienda Sanitaria Locale Barletta-Andria-Trani

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 10, litra h), i — på lige fod med 28. betragtning til — direktiv 2014/24/EU (¹) til hinder for en national lovgivning, hvorefter haste- og akutsygetransporttjenesten med forrang i henhold til overenskomst kun kan tildeles frivillige organisationer — forudsat at de i mindst seks måneder har været indskrevet i det nationale enhedsregister vedrørende den tredje sektor, er medlemmer af et foreningsnetværk og godkendte i henhold til (eventuel) regional lovgivning på området, og forudsat at denne tildeling sikrer, at tjenesten udføres under en ordning, som rent faktisk bidrager til det sociale formål samt til forfølgelsen af solidaritetsformål, på økonomisk effektive og hensigtsmæssige betingelser samt under overholdelse af gennemsigtighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling — men hvor kategorien af mulige tjenesteydere ikke omfatter øvrige nonprofitorganisationer, og navnlig sociale andelsselskaber i deres egenskab af sociale iværksættere uden gevinst for øje?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 6. april 2021 — Italy
Emergenza Cooperativa Sociale mod Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza**

(Sag C-214/21)

(2021/C 289/34)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellat: Italy Emergenza Cooperativa Sociale

Indstævnt: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

Procesdeltager: ANPAS — Associazione Nazionale Pubbliche Assistenze Odv

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 10, litra h), i — på lige fod med 28. betragtning til — direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾ til hinder for en national lovgivning, hvorefter haste- og akutsygetransporttjenesten med forrang i henhold til overenskomst kun kan tildeles frivillige organisationer — forudsat at de i mindst seks måneder har været indskrevet i det nationale enhedsregister vedrørende den tredje sektor, er medlemmer af et foreningsnetværk og godkendte i henhold til (eventuel) regional lovgivning på området, og forudsat at denne tildeling sikrer, at tjenesten udføres under en ordning, som rent faktisk bidrager til det sociale formål samt til forfølgelsen af solidaritetsformål, på økonomisk effektive og hensigtsmæssige betingelser samt under overholdelse af gennemsigtighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling — men hvor kategorien af mulige tjenesteydere ikke omfatter øvrige nonprofitorganisationer, og navnlig sociale andelsselskaber i deres egenskab af sociale iværksættere uden gevinst for øje, herunder sociale andelsselskaber, som uddeler bonus til medlemmerne med tilknytning til almennyttige opgaver i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2a, i lovdekret nr. 112/2017?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 14. april 2021 — »TOYA« sp. z o.o. og Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji mod Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

(Sag C-243/21)

(2021/C 289/35)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »TOYA« sp. z o.o. og Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji

Sagsøgt: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF ⁽¹⁾ af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter sammenholdt med artikel 3, stk. 5 og artikel 1, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU ⁽²⁾ af 15. maj 2014 om foranstaltninger til at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at en national tilsynsmyndighed pålægger en operatør af fysisk infrastruktur, som også er udbyder af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller -net, der ikke er udpeget som operatør med en betydelig markedsstilling, forpligtelsen til at anvende forhåndsbetingelser, der er fastlagt ex ante af denne myndighed for adgang til den fysiske infrastruktur hos denne operatør, samt regler og procedurer for indgåelse af kontrakter og gældende adgangsgebyr, uanset om der foreligger en tvist om adgang til operatørens fysiske infrastruktur og eksistensen af effektiv konkurrence på markedet?

Alternativ II:

2) Skal artikel 67, stk. 1 og 2, sammenholdt med artikel 68, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 ⁽³⁾ om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation, sammenholdt med artikel 3, stk. 5, og artikel 1, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger til at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at en national tilsynsmyndighed pålægger en

operatør af fysisk infrastruktur, som også er udbyder af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller -net, der ikke er udpeget som en operatør med en betydelig markedsstilling, forpligtelsen til at anvende forhåndsbetingsbetingelser, der er fastlagt ex ante af denne myndighed, for adgang til den fysiske infrastruktur hos denne operatør, samt regler og procedurer for indgåelse af kontrakter og gældende adgangsgebyr, uanset om der foreligger en tvist om adgang til operatørens fysiske infrastruktur og eksistensen af effektiv konkurrence på markedet?

⁽¹⁾ EFT 2002, L 108, s. 7

⁽²⁾ EUT 2014, L 155, s. 1.

⁽³⁾ EUT 2018, L 321, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 21. april 2021 — Szeł Krajowej Administracji Skarbowej mod O. Funduszu Inwestycyjnemu Zamkniętemu reprezentowanemu przez O S.A.

(Sag C-250/21)

(2021/C 289/36)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Szeł Krajowej Administracji Skarbowej

Sagsøgt: O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 135, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112 af den 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ fortolkes således, at den fritagelse for transaktioner i forbindelse med ydelse af lån, formidling af lån eller forvaltning af lån, der er fastsat i denne bestemmelse, finder anvendelse på den i hovedsagen omhandlende aftale om underdeltagelse?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 22. april 2021 — TUIfly GmbH mod FI og RE

(Sag C-253/21)

(2021/C 289/37)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TUIfly GmbH

Sagsøgt: FI og RE

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 1, litra c), nr. iii), artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ fortolkes således, at der er tale om en aflysning af en flyafgang, hvis et fly lander i en anden ankomstlufthavn end den, der fremgår af reservationen, som ikke ligger i den samme by, på det samme sted eller i den samme region som den i ankomstlufthavn, der

står i reservationen, og luftfartspassagererne derefter bringes fra denne lufthavn med bus til den ankomstlufthavn, der fremgik af den oprindelige reservation, som luftfartspassagererne ankommer til med mindre end 3 timers forsinkelse?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Krakowie (Polen) den 27. april 2021 — BC og DC mod X

(Sag C-269/21)

(2021/C 289/38)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Krakowie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BC og DC

Sagsøgt: X

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 og artikel 19, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Union (»TEU«) samt artikel 6, stk. 1-3 TEU, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder forstås således at:
 - a) En domstol, der er sat med bl.a. en person, der er udpeget til dommerembedet ved denne domstol efter en procedure, der er kendetegnet ved manglende deltagelse af dommerstanden — en dommerstand, der oftest er udnævnt uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt — i en situation, hvor det på baggrund af medlemsstatens forfatningsmæssige *acquis* er nødvendigt at inkludere dommere, der opfylder disse krav til udnævnelsen og indgår i en institutionel og strukturel sammenhæng, ikke er en domstol oprettet ved lov i henhold til EU-retten, fordi:
 - der gælder et krav om, at denne domstols kollegium — et organ, der er sammensat således, at de fleste af dets medlemmer er udpeget af den udøvende magt, dvs. Minister Sprawiedliwości (justitsministeren), som samtidig er Prokurator Generalny (generalstatsadvokaten) — skal afgive en udtalelse om kandidatens egnethed til embedet som dommer;
 - det nuværende Krajowa Rada Sądownictwa (det nationale råd for retsvæsenet), der er valgt i strid med den polske forfatning og love, ikke er et uafhængigt organ sammensat af repræsentanter for dommerstanden, der er udpeget i dets sammensætning, og som er uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og der dermed rent faktisk ikke blev givet en indstilling til udnævnelse til dommerembedet som fastsat i national ret;
 - deltagerne i udnævnelsesproceduren ikke var berettigede til at iværksætte anke til en domstol som omhandlet i artikel 2 og 19, stk. 1, TEU, samt artikel 6, stk. 1-3, TEU, sammenholdt med artikel 47 i chartret?;
 - b) En domstol, der er sat med bl.a. en dommer, som er udpeget til dommerembedet efter en procedure, der kendetegnet ved vilkårlig indblanding fra den udøvende magt og som ikke inkluderer deltagelse af dommerstanden — idet dommerstanden oftest er udnævnt uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og er uafhængigt af ethvert andet organ, hvilket sikrer en objektiv evaluering af kandidaten — henset til det forhold, at deltagelse af dommerstanden eller ethvert andet organ, som er uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og som kan sikre en objektiv vurdering af kandidaten i proceduren for udnævnelse af en dommer i overensstemmelse med den

europæiske retstradition, der er forankret i ovennævnte bestemmelser i EU-traktaten og chartret, og som er grundlaget for Unionen som retsunion, er nødvendig for at kunne anerkende, at en national domstol garanterer det krævede niveau af effektiv domstolsbeskyttelse i sager, der er omfattet af EU-retten, og dermed at princippet om magtfordeling og magtbalance samt retsstatsprincippet sikres, ikke opfylder kravene til en uafhængig domstol oprettet ved lov?

- 2) Skal artikel 2 TEU og artikel 19, stk. 1, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47 fortolkes således, at i en situation, hvor domstolen er sat med bl.a. en person, der er udnævnt på de betingelser, der er beskrevet i nr. 1), at:
- a) disse bestemmelser er til hinder for anvendelsen af nationale regler, der tillægger den øverste domstols kammer enekompetence til at påkende lovmæssigheden af en sådan persons udnævnelse til dommerembedet, og som udelukkende består af personer, der er udnævnt til dommere på de betingelser, der er beskrevet i nr. 1), og som samtidig fastsætter en pligt til at afstå fra prøvelse af indsigelser vedrørende udnævnelse til dommerembedet under hensyntagen til den institutionelle og systemiske kontekst;
- b) for at sikre effektiviteten af EU-retten kræver de en sådan fortolkning af bestemmelserne i national ret, der gør det muligt for retten ex officio at udelukke en sådan person fra at behandle en sag på grundlag af en analog anvendelse af bestemmelserne om udelukkelse af en dommer, der ikke kan pådømme en sag (iudex inhabilis)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 5. maj 2021 — IG mod Varhoven administrativen sad

(Sag C-289/21)

(2021/C 289/39)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IG

Sagsøgt: Varhoven administrativen sad

Præjudicielle spørgsmål

1. Fritages kassationsinstansen ved en ændring af en bestemmelse i en national normativ retsakt, som appelininstansen på et tidligere tidspunkt har erklæret for uforenelig med en gældende bestemmelse i EU-retten, for forpligtelsen til at prøve henholdsvis vurdere den bestemmelse, der var gældende før ændringen, med henblik på, om den er forenelig med EU-retten?
2. Udgør den antagelse, at den omhandlede bestemmelse er blevet tilbagekaldt, et effektivt retsmiddel med hensyn til rettigheder og friheder som sikret af EU-retten (her artikel 9 og 10 i direktiv 2012/27/EU)⁽¹⁾, henholdsvis udgør det et sådant retsmiddel, når den i national ret fastsatte mulighed for at prøve, om den pågældende nationale bestemmelse var forenelig med EU-retten, inden den blev ændret, kun foreligger, såfremt et konkret erstatningssøgsmaal vedrørende denne bestemmelse indbringes for den kompetente ret, og kun for så vidt angår den person, der har anlagt søgsmålet?
3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, er det da lovligt, at den omhandlede bestemmelse i perioden fra vedtagelsen til ændringen fortsat regulerer retsforholdene for en ubegrænset kreds af personer, som ikke har anlagt erstatningssøgsmaal vedrørende denne bestemmelse, henholdsvis at vurderingen af, om den nationale bestemmelse var forenelig med den EU-retlige bestemmelse i perioden før ændringen, ikke er blevet foretaget for så vidt angår disse personer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25.10.2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT 2012, L 315, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 7. maj 2021 — »Vittamed technologijos« UAB under likvidation mod Valstybinė mokesčių inspekcija

(Sag C-293/21)

(2021/C 289/40)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Appellant: »Vittamed technologijos« UAB under likvidation

Indstævnt: Valstybinė mokesčių inspekcija

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 184-187 i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at en afgiftspligtig person er (eller ikke er) forpligtet til at regulere fradrag for merværdiafgift (moms), der er pålagt erhvervelsen af varer og tjenesteydelser med henblik på at fremstille anlægsaktiver, i det tilfælde, hvor disse varer ikke længere påtænkes anvendt i afgiftspligtig økonomisk virksomhed, fordi ejeren (anpartshaveren) af den afgiftspligtige person beslutter at tage selskabet under likvidation, og denne afgiftspligtige person indgiver en anmodning om at blive fjernet fra registeret over afgiftspligtige personer? Påvirkes svaret på dette spørgsmål af grundene til beslutningen om at likvidere den afgiftspligtige person, nemlig den omstændighed at beslutningen om at tage personen under likvidation blev truffet på grund af voksende tab, manglende ordrer og anpartshaverens tvivl om den planlagte (påtænkte) økonomiske virksomheds profitabilitet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 10. maj 2021 — Allianz Benelux SA mod État belge og SPF Finances

(Sag C-295/21)

(2021/C 289/41)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Allianz Benelux SA

Sagsøgte: État belge og SPF Finances

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater ⁽¹⁾, eventuelt sammenholdt med bestemmelserne i direktiv 78/855/EØF (tredje direktiv) ⁽²⁾ og direktiv 82/891/EØF (sjette direktiv) ⁽³⁾ om selskabsret, fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter det udloddede overskud, der er omfattet af direktivet, i givet fald medregnes i beskatningsgrundlaget for det selskab, der modtager udbyttet, før det fratrækkes med 95 % af det beløb og overføres, hvor det er relevant, til efterfølgende skatteår, men som i mangel af denne specifikke bestemmelse, der i tilfælde af en omstrukturering forudsætter,

at frdragene således udsættes for den indskydende virksomhed overføres fuldt ud til den begunstigede virksomhed, hvilket resulterer i, at den målrettede fortjeneste indirekte ikke pålagt i anledning af nævnte transaktion på grund af anvendelsen af en bestemmelse, der begrænser overførslen af frdragene i forhold til den del, der er repræsenteret af nettoafgiftsaktiverne før transaktionen af elementerne absorberet fra det bidragende selskab i alt, også før transaktion, af det overtagende selskabs nettoskatteaktiver og nettoskatteværdien af de absorberede elementer?

⁽¹⁾ EFT 1990, L 225, s. 6.

⁽²⁾ Rådets tredje direktiv 78/855/EØF af 9.10.1978 med hjemmel i traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om fusioner af aktieselskaber (EFT 1978 L 295, s. 36).

⁽³⁾ Rådets sjette direktiv 82/891/EØF af 17.12.1982 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om spaltning af aktieselskaber (EFT 1982, L 378, s. 47).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 7. maj 2021 —

A

(Sag C-296/21)

(2021/C 289/42)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Øvrige procesdeltagere: Helsingin poliisilaitos og Poliisihallitus

Præjudicielle spørgsmål

Når det drejer sig om overførsel af inaktiverede skydevåben inden for Unionen, og når der tages hensyn til bestemmelserne i Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF ⁽¹⁾ den 21. maj 2008 samt bestemmelserne i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403 ⁽²⁾ af 15. december 2015 om fælles retningslinjer for inaktiveringsstandarder og inaktiveringsteknikker med henblik på at sikre, at inaktiverede skydevåben er gjort definitivt ubrugelige, navnlig denne forordnings artikel 3, stk. 1:

- a) kan en kontrollerende enhed, der er bekræftet af en national myndighed, og som har udstedt en inaktiveringsattest, da anses for en enhed som omhandlet i våbendirektivet og i inaktiveringsforordningens artikel 3 og 7, selv om den ikke er opført på den liste, som Kommissionen offentliggør i henhold til artikel 3, stk. 3, såfremt forskellige myndigheder i den nævnte medlemsstat har meddelt overføreren af våbnene, at den kontrollerende enhed, som har retsform som GmbH og har udstedt attesten, er bemyndiget til dette i henhold til forordningen, og
- b) kan en kontrollerende enhed, som er udpeget af en medlemsstat til inaktivering af våben, da i stedet for ved opførelse på den liste, der offentliggøres på Kommissionens websted som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 3, også identificeres ved hjælp af anden dokumentation, som er opnået fra en national myndighed, således at en inaktiveringsattest udstedt af denne kontrollerende enhed opfylder forordningens krav således, at en medlemsstat skal anerkende inaktiveringsattesten, som er udstedt i en anden medlemsstat, som omhandlet i forordningens artikel 7, stk. 2?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF af 21.5.2008 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben (EUT 2008, L 179, s. 5).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403 af 15.12.2015 om fælles retningslinjer for inaktiveringsstandarder og inaktiveringsteknikker med henblik på at sikre, at inaktiverede skydevåben er gjort definitivt ubrugelige (EUT 2015, L 333, s. 62).

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. marts 2021 — VG mod Minister van Buitenlandse Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-121/20) ⁽¹⁾

(2021/C 289/43)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 22.6.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. april 2021 — KX mod PY GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Mainz — Tyskland)

(Sag C-317/20) ⁽¹⁾

(2021/C 289/44)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 348 af 19.10.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 27. april 2021 — QY mod Bank 11 für Privatkunden und Handel GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Ravensburg — Tyskland)

(Sag C-336/20) ⁽¹⁾

(2021/C 289/45)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 423 af 7.12.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. april 2021 — flightright GmbH (C-442/20, C-443/20 og C-444/20), PN og LM (C-445/20) mod Ryanair Designated Activity Company (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Nürnberg) — Tyskland)

(Forenede sager C-442/20 til 445/20) ⁽¹⁾

(2021/C 289/46)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 433 af 14.12.2020.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. marts 2021 — Reprensus GmbH mod S-V Pavlovi
Trejd EOOD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)**

(Sag C-591/20) ⁽¹⁾

(2021/C 289/47)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 35 af 1.2.2021.

RET TEN

Rettens dom af 2. juni 2021 –Italien mod Kommissionen

(Sag T-718/17) ⁽¹⁾

[Sprogordning – meddelelse om almindelige udvælgelsesprøvelser med henblik på ansættelse af administratorer og assistenter inden for byggesektoren – sprogkundskaber – begrænsning af valget af udvælgelsesprøvens sprog 2 til tre sprog – forordning nr. 1 – vedtægtens artikel 1d, stk. 1, artikel 27 og artikel 28, litra f) – forskelsbehandling på grund af sprog – tjenestens interesse – proportionalitet]

(2021/C 289/48)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara, D. Milanowska og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (ved S. Jiménez García, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af meddelelse om almindelige udvælgelsesprøver EPSO/AD/342/17 (AD 6) med henblik på oprettelse af en reserveliste over ingeniører inden for området bygningsforvaltning (herunder miljøingeniører og serviceingeniører) og EPSO/AST/141/17 (AST 3) med henblik på oprettelse af en reserveliste over for det første koordinatore og teknikere til bygningskonstruktion (jobprofil 1), for det andet bygningskoordinatore og teknikere inden for områderne luftkonditionering og elektromekanisk og elektrisk ingeniørarbejde (jobprofil 2) og for det tredje assistenter inden for områderne sikkerhed på arbejdspladsen og bygningssikkerhed (jobprofil 3) (EUT 2017, C 242 A, s. 1).

Konklusion

- 1) Meddelelsen om almindelige udvælgelsesprøver EPSO/AD/342/17 (AD 6) med henblik på oprettelse af en reserveliste over ingeniører inden for området bygningsforvaltning (herunder miljøingeniører og serviceingeniører) og EPSO/AST/141/17 (AST 3) med henblik på oprettelse af en reserveliste over for det første koordinatore og teknikere til bygningskonstruktion (jobprofil 1), for det andet bygningskoordinatore og teknikere inden for områderne luftkonditionering og elektromekanisk og elektrisk ingeniørarbejde (jobprofil 2) og for det tredje assistenter inden for områderne sikkerhed på arbejdspladsen og bygningssikkerhed (jobprofil 3) annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Italienske Republik afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 424 af 11.12.2017.

Rettens dom af 2. juni 2021 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-71/18) ⁽¹⁾

[Sprogordning – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af administratorer inden for områderne finansøkonomi og makroøkonomi – sprogkundskaber – begrænsning af valget af andet sprog ved udvælgelsesprøven til tre sprog – forordning nr. 1 – vedtægtens artikel 1d, stk. 1, artikel 27 og artikel 28, litra f) – forskelsbehandling på grund af sprog – tjenestens interesse – proportionalitet]

(2021/C 289/49)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Republikken Italien (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Vernier, G. Gattinara og D. Milanowska, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (ved S. Jiménez García, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/339/17 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af administratorer inden for de følgende områder: 1) finansøkonomi og 2) makroøkonomi (EUT 2017, C 386 A, s. 1).

Konklusion

- 1) Meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/339/17 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af administratorer (AD 7) inden for følgende områder: 1) finansøkonomi og 2) makroøkonomi annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Italienske Republik afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 112 af 26.3.2018.

Rettens dom af 2. juni 2021 — Style & Taste mod EUIPO — The Polo/Lauren Company (Gengivelse af en polospiller)

(Sag T-169/19) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærke, der gengiver en polospiller – ældre nationalt design – relativ ugyldighedsgrund – artikel 52, stk. 2, litra d), i forordning (EF) nr. 40/94 [nu artikel 60, stk. 2, litra d), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2021/C 289/50)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Style & Taste, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat L. Plaza Fernández-Villa)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: The Polo/Lauren Company LP (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokat M. Garayalde Niño)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. januar 2019 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1272/2018-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Style & Taste og The Polo/Lauren Company.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Style & Taste, SL betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 155 af 6.5.2019.

Rettens kendelse af 2. juni 2021 — ClientEarth m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-436/17) (¹)

(REACH – Kommissionens afgørelse om tilladelse til visse anvendelser af blysulfochromatgul og blychromatmolybdatsulfatrød – artikel 64 i forordning (EF) nr. 1907/2006 – intern prøvelse af en afgørelse om tilladelse til markedsføring – artikel 10 i forordning (EF) nr. 1367/2006 – søgsmålsinteresse ophørt – ufornuddent at træffe afgørelse)

(2021/C 289/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: ClientEarth (London, Det forenede Kongerige), European Environmental Bureau (EEB) (Bruxelles, Belgien), The International Chemical Secretariat (Göteborg, Sverige) og International POPs Elimination Network (IPEN) (Göteborg) (ved solicitor A. Jones)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara, R. Lindenthal og K. Mifsud-Bonnici, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Kongeriget Sverige (ved C. Meyer Seitz, H. Shev, L. Zettergren, A. Alriksson, J. Lundberg og H. Eklinder, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä, W. Broere og F. Becker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af for det første Kommissionens afgørelse C(2017) 2914 final af 2. maj 2017 om afslag på anmodningen om intern prøvelse, der blev indgivet i henhold til artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13), angående Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016) 5644 final om tilladelse til visse anvendelser af blysulfochromatgul og blychromatmolybdatsulfatrød i henhold til artikel 60, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1, berigtiget i EUT 2007, L 136, s. 3), og for det andet denne gennemførelsesafgørelse.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af ClientEarth, European Environmental Bureau (EEB), The International Chemical Secretariat og International POPs Elimination Network (IPEN) afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Sverige og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 300 af 11.9.2017.

Retten's kendelse af 28. maj 2021 — Makhlouf mod Kommissionen og ECB

(Sag T-260/18) (¹)

(Ansvar uden for kontraktforhold – økonomisk og monetær politik – program til støtte for Cyperns stabilitet – aftalememorandum af 26. april 2013 om de specifikke betingelser for økonomisk politik indgået mellem Cypern og Den Europæiske Stabilitetsmekanisme – sagsøger, der er ophørt med at besvare Retten's henvendelser – uforholdent at træffe afgørelse)

(2021/C 289/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rami Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, T. Materne og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Centralbank (ved O. Heinz, G. Várhelyi og P. Papapaschalis, som befuldmægtigede, bistået af advokat H.-G. Kamann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af aftalememorandum af 26. april 2013 om de specifikke betingelser for økonomisk politik indgået mellem Republikken Cypern og Den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM).

Konklusion

- 1) Det er ikke længere forholdent at træffe afgørelse i den foreliggende sag.
- 2) Rami Makhlouf bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Europæiske Centralbank (ECB).
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 240 af 9.7.2018.

Retstens kendelse af 31. maj 2021 — König Ludwig International GmbH & Co. KG mod EUIPO(Sag T-332/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket Royal Bavarian Beer – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 – ret til kontradiktion – artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001 – EU-varemærkets enhedskarakter – artikel 1, stk. 2, i forordning 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2021/C 289/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: König Ludwig International GmbH & Co. KG (Geltendorf, Tyskland) (ved advokaterne O. Spuhler og J. Stock)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. april 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1714/2019-4) vedrørende international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket Royal Bavarian Beer.

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet den er åbenbart retligt ugrundet.
- 2) König Ludwig International GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 255 af 3.8.2020.

Sag anlagt den 4. maj 2021 — Luossavaara-Kiirunavaara mod Kommissionen

(Sag T-244/21)

(2021/C 289/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Luossavaara-Kiirunavaara AB (Luleå, Sverige) (ved advokaterne A. Bryngelsson, F. Sjövall og A. Johansson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, stk. 3, i Europa-Kommissionens afgørelse af 25. februar 2021 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende midlertidig gratisdeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 ⁽¹⁾ annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter reglerne om emissionshandelssystemet (ETS), herunder navnlig bilag 1 til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/331 af 19. december 2018 ^(?) og artikel 10a, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF ^(?).
 - Sagsøgeren har anført, at den anfægtede afgørelse, herunder navnlig 13. betragtning til afgørelsen, afgørelsens artikel 1, stk. 3, og bilag III hertil, tilsidesætter artikel 10a, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF og bilag 1 til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/331. Produktbenchmarket for sintret malm, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/331, skal fortolkes i overensstemmelse med direktiv 2003/87/EF, traktaterne og de generelle EU-retlige principper. I henhold til dette direktiv og retspraksis skal substitutionsprodukter og alternative produktionsmetoder inkluderes i det samme produktbenchmark for at fremme de mest klimavenlige teknologier. Som det fremgår af de fremlagte beviser, er sintrede jernmalmpiller og sintrede jernmalmspartikler hinandens umiddelbare erstatninger. Det gøres gældende, at Kommissionen ved at afslå at inkludere sagsøgerens produktionsanlæg til sintrede piller i benchmarket anvendte direktiv 2003/87/EF og delegeret forordning (EU) 2019/331 forkert og anlagde et åbenbart urigtigt skøn.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter principperne om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling.
 - Det gøres gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter de nævnte principper, idet den forskelsbehandler selskaber og sektorer på en sådan måde, at visse foretagender begunstiges ubehørigt. Dette vedrører både behandlingen af sintrede partikler i forhold til produktionen af sintrede piller og behandlingen af sagsøgerens pilleproduktion i forhold til andre pilleproduktioner.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter EU's internationale miljøretlige forpligtelser.
 - Med det tredje anbringende har sagsøgeren anført, at den anfægtede afgørelse er i strid med EU's udtrykkelige tilsagn afgivet i forbindelse med EU's nationalt bestemte bidrag i henhold til Parisaftalen fra 2015.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter den kompetente institutions pligt til omhyggeligt og uvildigt at undersøge alle relevante forhold i den enkelte sag.
 - Den anfægtede afgørelse afspejler en politisk holdning, som Kommissionen har indtaget, og som ifølge sagsøgeren ikke er baseret på en objektiv, dybdegående, teknisk vurdering af de omhandlede produkter og teknikkers substituerbarhed, men som i stedet bygger på angivelser fra en af de berørte parter, nemlig en stålindustriorganisation, uden at vurdere de tekniske indsigelser, som bl.a. er blevet rejst af sagsøgeren og den svenske miljøstyrelse, og uden at høre en neutral tredjemand.
5. Femte anbringende om, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF.
 - Den anfægtede afgørelse indeholder ifølge sagsøgeren ikke den mindste form for begrundelse for den tekniske substituerbarhed mellem sintrede piller og sintrede partikler eller for anvendelsen af princippet om ligebehandling, men henviser blot til benchmarket som værende »skræddersyet til« at udelukke (sagsøgerens) produktion af sintrede piller. Som følge heraf er det umuligt for de berørte personer at afgøre, hvilke årsager der ligger til grund for afgørelsen, ud fra selve afgørelsen.

6. Sjette anbringende om — subsidiært — at erklære delegeret forordning (EU) 2019/331 ugyldig i henhold til artikel 277 TEUF fra datoen for afsigelsen af dommen, for så vidt som denne forordning finder anvendelse på den anfægtede afgørelse.

— Med det sjette anbringende, som er fremsat subsidiært i forhold til de ovenfor nævnte anbringender, har sagsøgeren anført, at såfremt delegeret forordning (EU) 2019/331 skal fortolkes således, at den udelukker sagsøgerens sintrede piller (men ikke de sintrede piller fra en navngiven konkurrerende producent⁽⁴⁾), skal denne forordning i sig selv erklæres ugyldig, idet den er i strid med direktiv 2003/87/EC og generelle EU-retlige principper.

(¹) Kommissionens afgørelse (EU) 2021/355 af 25.2.2021 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende midlertidig gratis tildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT 2021, L 68, s. 221).

(²) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/331 af 19.12.2018 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratis tildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT 2019, L 59, s. 8).

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT 2003, L 275, s. 32).

(⁴) Forklarende note: Navnet på denne producent er blevet udeladt.

Sag anlagt den 17. maj 2021 — Sturz mod EUIPO — Clatronic International (STEAKER)

(Sag T-261/21)

(2021/C 289/55)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Manfred Sturz (Schorndorf, Tyskland) (ved advokat B. Bittner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Clatronic International GmbH (Kempfen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Manfred Sturz

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket STEAKER — registreringsansøgning nr. 16 707 465

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. marts 2021 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 214/2020-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

— Såfremt en procesdeltager intervenserer i sagen, tilpligtes denne at bære sine egne omkostninger.

— Subsidiært hjemvises sagen til fornyet behandling ved appelkamrene.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Manglende kontradiktion som omhandlet i artikel 94 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Manglende fuldstændig prøvelse og urigtig gengivelse af faktiske omstændigheder og beviser i henhold til artikel 72, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Appellkammeret foretog magtfordrejning, idet det afslog at tillade bevismidler.

Sag anlagt den 21. maj 2021 — Nowhere mod EUIPO — Junguo Ye (APE TEES)

(Sag T-281/21)

(2021/C 289/56)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Nowhere Co. Ltd (Tokyo, Japan) (ved advokat R. Kunze)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Junguo Ye (Elche, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Junguo Ye

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket APE TEES in farverne sort og brun — registreringsansøgning nr. 14 319 578

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. februar 2021 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2474/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret og ved indsigelsesafdelingen.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 21. maj 2021 — SS og ST mod Frontex

(Sag T-282/21)

(2021/C 289/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: SS og ST (ved advokaterne M. Van den Broeck og L. Lambert)

Sagsøgt: European Border and Coast Guard Agency (Frontex)

Sagsøgernes påstande

- Sagen admitteres og behandles i realiteten.
- Det fastslås, at Frontex, efter at være blevet opfordret til at handle i overensstemmelse med proceduren i artikel 265 TEUF, har undladt at handle enten ved at trække finansieringen af agenturets aktiviteter i Det Ægæiske Hav tilbage, suspendere eller bringe disse aktiviteter helt eller delvist til ophør (art. 46, stk. 4, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt⁽¹⁾) eller ved at give en behørig begrundelse for ikke at iværksætte den relevante foranstaltning i henhold til artikel 46, stk. 4, eller på anden måde fastlægge agenturets holdning som svar på sagsøgernes indledende anmodning.
- Det fastslås, at den udviste passivitet er en tilsidesættelse af traktaterne som omhandlet i artikel 265 TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om at der finder alvorlige og vedvarende tilsidesættelser af grundlæggende rettigheder og af pligten til at yde international beskyttelse sted i området omkring Det Ægæiske Hav i relation til Frontex' aktiviteter, som følge af hvilke den administrerende direktør havde pligt til at suspendere eller bringe disse aktiviteter til ophør som omhandlet i artikel 46 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt. Sagsøgerne har gjort gældende, at de indhentede beviser godtgør, at »en ny taktik« i forbindelse med grænsekontroloperationer i området omkring Det Ægæiske Hav, som blev indført i marts 2020, svarer til en statslig (Grækenland) og organisatorisk (Frontex) politik, der indebærer systematiske og omfattende angreb på civilbefolkninger, der ansøger om asyl i EU, i strid med bl.a. retten til livet, forbuddet mod kollektiv udvisning, princippet om non-refoulement og retten til asyl.
2. Andet anbringende om at Frontex ikke har opfyldt sine positive forpligtelser i henhold til chartret om grundlæggende rettigheder med henblik på at forebygge forudsigelige tilsidesættelser af ovennævnte grundlæggende rettigheder, der finder sted i området omkring Det Ægæiske Hav i sammenhæng med dets operationer. Frontex har udvist passivitet over for konkrete udmøntninger af dets positive forpligtelser, der udtrykkeligt er fastsat i andre bestemmelser end artikel 46 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, såsom overvågnings- og indberetningsforpligtelser, og som er relaterede til, eller endog nært forbundne med anvendelsen af artikel 46.
3. Tredje anbringende om at agenturets passivitet som omhandlet i artikel 265 TEUF vedrører sagsøgerne direkte og individuelt, idet de allerede gentagne gange er blevet påført skade som følge af den nye statslige og organisatoriske politik, der indebærer en systematisk og omfattende praksis, hvor mennesker bortføres fra EU's territorium og tvinges tilbage over havet eller pågribes til havs, efterlades på havet på uværdige skibe i livstruende situationer eller udsættes for ulovlig tilbagesendelse (refoulement), kollektiv udvisning samt hindres adgang til asyl. Frontex' fortsatte undladelse af at træffe egnede foranstaltninger for at forhindre disse tilsidesættelser — herunder at suspendere eller bringe sine aktiviteter til ophør som foreskrevet i artikel 46 — øger betydeligt sagsøgernes risiko for atter, for sjette gang, at blive udsat for de samme tilsidesættelser af traktaterne og af international og europæisk sædvaneret og traktatret.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13.11.2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT 2019, L 295, s. 1).

Sag anlagt den 25. maj 2021 — Cathay Pacific Airways mod Kommissionen

(Sag T-291/21)

(2021/C 289/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cathay Pacific Airways Ltd (Hong Kong, Kina) (ved advokaterne M. Rees og E. Estellon)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- I henhold til artikel 268 TEUF og 340 TEUF tilpligtes Den Europæiske Union (repræsenteret ved Europa-Kommissionen) at betale:
 - økonomisk kompensation svarende til morarenter af et beløb på 57 120 000 EUR til ECB's rentesats for refinansieringstransaktioner pr. den 1. november 2010 (dvs. 1,0 procentpoint), forhøjet med 3,5 procentpoint for perioden fra den 10. februar 2011 til den 4. februar 2016, hvilket fører til et beløb på 14 211 026,51 EUR, eller subsidiært til en rentesats, som Retten finder passende, og
 - renters rente af morarentebeløbet for perioden fra den 5. februar 2016 (eller subsidiært fra den dato, som Retten finder passende) og indtil datoen for Europa-Kommissionens faktiske betaling af det beløb, som kræves i dette foregående afsnit, til ECB's rentesats for refinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 procentpoint, eller subsidiært til en rentesats, som Retten finder passende.
- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres den anfægtede afgørelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for erstatningssøgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende. Sagsøgeren har gjort gældende, at Den Europæiske Union i medfør af artikel 266 TEUF, 268 TEUF og 340 TEUF er forpligtet til at betale skadeserstatning uden for kontrakt til sagsøgeren svarende til morarenter for referenceperioden.

Til støtte for sit annullationssøgsmål har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Retten bør annullere den anfægtede afgørelse, idet dens grundlag for at afvise ansøgningen som forældet udgør en retlig fejl.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med Kommissionens forordning nr. 2342/2002 ⁽¹⁾ fortolket i overensstemmelse med artikel 266 TEUF.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med den delegerede forordning nr. 1268/2012 ⁽²⁾ fortolket i overensstemmelse med artikel 266 TEUF.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Retten bør annullere den anfægtede afgørelse ⁽³⁾, fordi den er utilstrækkeligt begrundet.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT 2002 L 357, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT 2012 L 362, s. 1).

⁽³⁾ Nr. Ares(2021)2113498 af 25.3.2021.

Sag anlagt den 25. maj 2021 — Singapore Airlines Cargo mod Kommissionen

(Sag T-292/21)

(2021/C 289/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Singapore Airlines Cargo Pte Ltd (Singapore, Singapore) (ved advokaterne J. Wileur, J. Poitras, J. Ruiz Calzado og N. Solárová)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling
- Den Europæiske Union, repræsenteret ved Europa-Kommissionen, tilpligtes at erstatte det tab, som sagsøgeren har lidt på grund af Kommissionens manglende betaling af morarenter i medfør af artikel 266, stk. 1, TEUF til opfyldelse af dom af 16. december 2015 i sag T-43/11, Singapore Airlines Cargo Pte Ltd og Singapore Airlines Limited mod Kommissionen, og derfor at betale følgende beløb i medfør af artikel 340, stk. 2, TEUF, artikel 268 TEUF og artikel 266, stk. 2, TEUF:
 - (i) et beløb svarende til de ubetalte morarenter, dvs. renter af beløbet på 74 800 000 EUR til Den Europæiske Centralbanks rentesats for refinansieringstransaktioner pr. den 1. november 2010 (dvs. 1 %), forhøjet med 3,5 % for perioden fra den 11. februar 2011 og den 8. februar 2016, fratrukket det beløb, som Kommissionen allerede har betalt (1 634 368 EUR), hvilket fører til et beløb på 15 185 410 EUR, eller for tidsperioden til den rente, som Retten måtte finde passende
 - (ii) et beløb svarende til de renter, der skyldes af de ubetalte morarenter for perioden fra den 9. februar 2016 til den 1. februar 2021 til Den Europæiske Centralbanks rentesats for refinansieringstransaktioner pr. den 1. november 2010 (dvs. 1 %), forhøjet med 3,5 %, hvilket fører til et yderligere rentebeløb på 3 407 356 EUR, eller for tidsperioden til den rente, som Retten måtte finde passende, og
 - (iii) renters rente, dvs. renters rente («capitalisation des intérêts») af de ubetalte morarenter og det yderligere rentebeløb, i alt 18 592 766 EUR (eller et andet beløb, som Retten måtte finde passende), for perioden fra den 2. februar 2021 og til den dag, hvor Kommissionen faktisk betaler alle ubetalte renter, til Den Europæiske Centralbanks rentesats for refinansieringstransaktioner pr. den 1. november 2010 (dvs. 1 %), forhøjet med 3,5 %, eller for tidsperioden til den rente, som Retten måtte finde passende
- endvidere eller subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse af 25. marts 2021 om afvisning af sagsøgerens krav om kompensation for manglende betaling af renter og renters rente helt eller delvis i medfør af artikel 263 TEUF
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for erstatningssøgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende om, at Den Europæiske Union, repræsenteret ved Europa-Kommissionen, uden for kontrakt er forpligtet til at betale kompensation i medfør af artikel 340, stk. 2, TEUF, artikel 268 TEUF og artikel 266, stk. 2, TEUF svarende til størrelsen af de morarenter, som Kommissionen skulle have betalt til sagsøgeren i medfør af artikel 266, stk. 2, TEUF ved tilbagebetalingen af hovedbeløbet af den bøde, som var betalt foreløbigt for at efterkomme Kommissionens afgørelse i sag COMP/39258 — Airfreight, efter at denne afgørelse var blevet annulleret ved Rettens dom i sag T-43/11, Singapore Airlines Cargo Pte Ltd og Singapore Airlines Limited mod Kommissionen. Sagsøgeren har ligeledes nedlagt påstand om kompensation svarende til renterne af de morarenter, som Kommissionen undlod at betale, og renters rente fra datoen for sagsøgerens anmodning til Kommissionen om betaling af de påløbne renter.

Til støtte for annullationssøgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionens afgørelse af 25. marts 2021 om afvisning af sagsøgerens anmodning om renter var behæftet med en retlig fejl, for så vidt som det i denne afgørelse blev fastslået, at sagsøgerens anmodning var forældet. Kommissionens konklusion er uforenelig med retspraksis og har ikke støtte i Domstolens dom af 20. januar 2021, sag C-301/19, Kommission mod Printeos («Printeos-dommen») (EU:C:2021:39).
2. Andet anbringende om, at Kommissionens afgørelse var behæftet med en retlig fejl, idet den alene var støttet på artikel 85a, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF, EURATOM) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT 2002, L 357, s. 1), og idet der heri ikke blev taget hensyn til artikel 266 TEUF som fortolket af Unionen retsinstanter i Printeos-dommen.

3. Tredje anbringende om, at Kommissionens afgørelse af 25. marts 2021 er utilstrækkeligt begrundet, idet den ikke indeholder en passende begrundelse i strid med artikel 296, stk. 2, TEUF.

Sag anlagt den 21. maj 2021 — Troy Chemical og Troy mod Kommissionen

(Sag T-297/21)

(2021/C 289/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Troy Chemical Co. BV (Delft, Nederlandene) og Troy Corp. (Florham Park, New Jersey, De Forenede Stater) (ved advokaterne D. Abrahams, H. Widemann og Ł. Gorywoda)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagsøgtes gennemførelsesforordning (EU) 2021/348 af 25. februar 2021 ⁽¹⁾ annulleres i sin helhed.
- Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte begik en retlig fejl, misbrugte sine beføjelser, tilsidesatte berettigede forventninger (i henhold til den gældende vejledning), tilsidesatte princippet om forbud mod forskelsbehandling og anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at fastsætte en treårig godkendelsesperiode for carbendazim.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte anlagde et åbenbart urigtigt skøn og misbrugte sine beføjelser ved at nå til den konklusion, at »specifikke betingelser« var påkrævede for at forbyde godkendelse af biocidholdige produkter til anvendelse i maling og puds, der er beregnet til udendørs brug.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgte anlagde et åbenbart urigtigt skøn og begik en retlig fejl ved at nå til den konklusion, at »specifikke betingelser« var påkrævede for at forbyde, at artikler til udendørs brug, som har fået en specifik behandling (maling og puds, der er behandlet med/indeholder carbendazim), blev bragt i omsætning.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgte begik en åbenbar retlig og faktisk fejl ved at nå til den konklusion, at »specifikke betingelser« var påkrævede i forbindelse med mærkningen af maling og puds, der er behandlet med/indeholder carbendazim, og som er beregnet til udendørs brug, for at påminde brugerne om forbuddet mod udendørs brug.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/348 af 25.2.2021 om godkendelse af carbendazim som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 7 og 10 (EØS-relevant tekst) (EUT 2021, L 68, s. 174-177).

Sag anlagt den 27. maj 2021 — ABOCA m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-302/21)

(2021/C 289/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: ABOCA SpA Società Agricola (Sansepolcro, Italien), Coswell SpA (Funo di Argelato, Italien) og Associação portuguesa de suplementos alimentares (Apar) (Lissabon, Portugal) (ved solicitor B. Kelly, advokat K. Ewert og barristers-at-law D. Scannell og C. Thomas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

Kommissionens forordning (EU) 2021/468 af 18. marts 2021 om ændring af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 for så vidt angår botaniske arter, der indeholder hydroxyantracenderivater (!) (herefter »den anfægtede forordning«) annulleres fuldstændig eller (subsidiært) delvis, og Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionens beslutning om at træffe foranstaltninger i henhold til forordning (EF) nr. 1925/2006 (herefter »tilsætningsforordningen«), er ulovlig:
 - Brugen af ordet »præparater« i den anfægtede forordning synes at have til formål at forbyde brugen af ingredienser i form af hele planter og naturlige planteekstrakter som fødevarer. Tilsætningsforordningen tillægger ikke Kommissionen beføjelse til at forbyde fødevarer.
 - Kommissionen burde have fulgt den strengere procedure og det retlige kriterium, der er fastsat i direktiv 2002/46/EF.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede forordning skaber retsikkerhed:
 - Sagsøgerne har ikke mulighed for at afgøre, om der skal foretages yderligere overvågning af deres produkter i henhold til den anfægtede forordnings artikel 1, stk. 2, idet betydningen af begrebet »præparater« inden for rammerne af tilsætningsforordningen er uklar.
 - Forholdet mellem de to artikler i tilsætningsforordningen er uklar.
 - Under alle omstændigheder tilsidesætter den anfægtede forordning princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet sagsøgernes produkter er omfattet heraf, men ikke de mange fødevarer, der også indeholder hydroxyantracenderivater i tilsvarende mængder.
3. Tredje anbringende om, at den vurdering, som Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (herefter »EFSA«) foretog i 2017, ikke opfylder det retlige kriterium, der er fastsat i tilsætningsforordningen:
 - Det relevante retlige kriterium gør opførelsen i bilaget til tilsætningsforordningen betinget af, at der identificeres skadelige virkninger for menneskers sundhed.
 - EFSA's konklusioner indeholder ikke en konstatering af, at der foreligger skadelige virkninger for menneskers sundhed.
 - Kommissionens tilgang er uforholdsmæssig, idet den ikke opfylder det kriterium om »nødvendighed«, der er fastsat i tilsætningsforordningen.

- Kommissionen tog ikke hensyn til data, der er blevet offentliggjort efter 2017, og som viser, at der ikke er indtrådt skadelige virkninger for menneskers sundhed som følge af indtagelse af de pågældende stoffer.

(¹) EUT 2021, L 96, s. 6.

Sag anlagt den 31. maj 2021 — FC mod EASO

(Sag T-303/21)

(2021/C 289/62)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: FC (ved advokat B. Christianos)

Sagsøgt: Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse om afslag på sagsøgerens klage af 26. marts 2021 i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union annulleres
- EASO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

Den anfægtede afgørelse er udtryk for en tilsidesættelse af princippet om procesøkonomi og en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til effektiv domstolsbeskyttelse af følgende grunde:

1. Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar, idet sagsøgte fortsat ikke forbinder den disciplinære forfølgning med sagsøgtets fejl og tilsidesættelser af grundlæggende rettigheder på et tidligere stadium, dvs. i den indledende fase af den disciplinære forfølgning, som også har virkninger på det efterfølgende stadium af den disciplinære forfølgning.
2. Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at blive hørt.

Sag anlagt den 1. juni 2021 — Classen Holz Kontor mod EUIPO — Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG (DRYTILE)

(Sag T-307/21)

(2021/C 289/63)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Classen Holz Kontor GmbH (Kaisersesch, Tyskland) (ved advokaterne M. Bergermann og D. Graetsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG (Alfter, Deutschland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Classen Holz Kontor GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket DRYTILE — registreringsansøgning nr. 17 990 950

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. marts 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1226/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 1. juni 2021 — Classen Holz Kontor mod EUIPO — Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer (new type tiling DRYTILE)

(Sag T-308/21)

(2021/C 289/64)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Classen Holz Kontor GmbH (Kaisersesch, Tyskland) (ved advokaterne M. Bergermann og D. Graetsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG (Alfter, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Classen Holz Kontor GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket new type tiling DRYTILE — registreringsansøgning nr. 18 000 526

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. marts 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1227/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 2. juni 2021 — Air Canada mod Kommissionen

(Sag T-310/21)

(2021/C 289/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Air Canada (Saint Laurent, Quebec, Canada) (ved advokaterne T. Soames og I. Z. Prodromou Stamoudi samt barrister T. Johnston)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den Europæiske Union, repræsenteret ved Kommissionen, tilpligtes at erstatte det tab, som Air Canada har lidt på grund af Kommissionens manglende betaling af morarenter og renters rente, der skyldes i henhold til artikel 266, TEUF, med henblik på at opfylde dom af 16. december 2015, Air Canada mod Kommissionen (sag T-9/11), og derfor betale følgende beløb i henhold til artikel 266, stk. 2, TEUF, artikel 268 TEUF og artikel 340 TEUF:
 - et beløb svarende til det morarentebeløb, der skal betales, dvs. renter af beløbet på 21,037,500.00 EUR til Den Europæiske Centralbanks rentesats for refinansieringstransaktioner pr. den 1. november 2010 (dvs. 1 %), forhøjet med 3,5 % for perioden fra den 10. februar 2011 til den 8. februar 2016, fratrukket det allerede udbetalte garanterede afkast på 468 540,80EUR, hvilket fører til et beløb på 4 264 896,70 EUR, eller i mangel heraf, til en rentesats, som Retten finder passende,
 - et beløb svarende til det rentebeløb, der skal betales af beløbet på 4 264 896,70EUR til den faste sats, for perioden fra den 9. februar 2016 til datoen for anvendelsen af renten (den 4. februar 2021), til Den Europæiske Centralbanks rentesats for refinansieringstransaktioner pr. den 1. november 2010 (dvs. 1 %), forhøjet med 3,5 %, hvilket fører til et beløb på 958 550,14 EUR (eller i mangel heraf, til en rentesats og for den periode, som Retten finder passende), og
 - et beløb svarende til de renters rente, der skal betales af beløbet af ubetalte renter af det skyldige beløb på datoen for anvendelsen af renten (EUR 4 264 896,70 + EUR 958 550,14 = EUR 5 223 446,84), eller et andet beløb, som Retten finder passende) for perioden fra den 5. februar 2021 til den dato, hvor Kommissionen tilbagebetaler Air Canada det rentebeløb, der skyldes, til Den Europæiske Centralbanks rentesats for refinansieringstransaktioner pr. den 1. november 2010 (dvs. 1 %), forhøjet med 3,5 %, eller i mangel heraf, for den periode og til en rentesats, som Retten finder passende.
- I øvrigt og/eller subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at Den Europæiske Union uden for kontrakt er forpligtet til at betale visse beløb i udestående renter. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen den 8. februar 2016 udbetalte et rentebeløb til sagsøgeren for at afspejle det »garanterede afkast« på en af sagsøgeren foretaget midlertidig betaling den 10. februar 2011. Sagsøgeren har anført, at det »garanterede afkast« ikke afspejlede sagsøgerens tilgodehavender for morarenter. Sagsøgeren har derfor gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 268 TEUF, og nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale morarenter og renters rente.

2. Andet anbringende om, at anvendelsen af renten ikke var forældet, og at Retten derfor skal annullere Kommissionens afgørelse af 25. marts 2021 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ref. Ares(2021)2113744 af 25.3.2021.

Sag anlagt den 3. juni 2021 — SAS Cargo Group m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-313/21)

(2021/C 289/66)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: SAS Cargo Group A/S (Kastrup, Danmark), Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden (Stockholm, Sverige) og SAS AB (Stockholm) (ved advokaterne B. Creve, M. Kofmann, J. Killick og G. Forwood)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Den Europæiske Union repræsenteret ved Europa-Kommissionen tilpligtes:

- (a) At betale sagsøgerne en erstatning på 14 438 793,21 EUR for den skade, der er forvoldt ved, at Kommissionen ikke — i henhold til artikel 266, stk. 1, TEUF og i overensstemmelse med dom af 16. december 2015, SAS Cargo Group A/S m.fl. mod Kommissionen (sag T-56/11) — har betalt det korrekte rentebeløb af den tilbagebetalte bøde for perioden fra den 15. februar 2011 til den 8. marts 2016, eller subsidiært et erstatningsbeløb for den periode og til den rentesats, som Retten finder passende.
- (b) At betale sagsøgerne renter til den rentesats, som Den Europæiske Centralbank (ECB) anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 procentpoint, af den i punkt (a) omtalte erstatning fra den 8. marts 2016, indtil fuld betaling har fundet sted, idet renterne er almindelige renter indtil den 4. februar 2021 og renters rente fra den 5. februar 2021, eller subsidiært at betale renter af den i punkt (a) omtalte erstatning for den periode, til den rentesats og efter den beregningsmetode (almindelige renter eller renters rente), som Retten finder passende.

— Kommissionens afgørelse af 25. marts 2021, hvorved sagsøgernes anmodning om erstatning for skader uden for kontraktforhold blev afslået, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for erstatningssøgsmålet har sagsøgerne fremsat et enkelt anbringende, hvormed det gøres gældende, at Kommission ikke har betalt sagsøgerne det korrekte rentebeløb efter annullationen af Kommissionens afgørelse K(2010) 7694 endelig af 9. november 2010 vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (sag A.39258 — Luftfragt).

Til støtte for annullationssøgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl ved, at det heri blev fastslået, at sagsøgernes krav om erstatning uden for kontraktforhold i henhold til artikel 340 TEUF var forældet i medfør af statuttens artikel 46.

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl ved, at der heri henvises til artikel 85a, stk. 2, i Kommissionens forordning nr. 2342/2002 ved afslaget på sagsøgernes anmodning om erstatning i en situation, hvor (i) forordning nr. 2342/2002 ikke var gældende på det relevante tidspunkt, og (ii) overholdelse af artikel 90 i forordning nr. 1268/2012 (og *mutatis mutandis* artikel 85a, stk. 2, i Kommissionens forordning nr. 2342/2002) ikke fritager Kommissionen for sin forpligtelse til at betale morarenter i henhold til artikel 266, stk. 1, TEUF.

Sag anlagt den 4. juni 2021 — TA mod Parlamentet

(Sag T-314/21)

(2021/C 289/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: TA (ved advokat M. Casado García Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Sagsøgerens bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 2019 annulleres, og om nødvendigt annulleres afgørelse af 29. marts 2021 truffet af M. Welle som svar på klagen som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 2.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 43 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) og artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 11, i interne bestemmelser for anvendelse af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43 samt om tilsidesættelse af artikel 15, stk. 2, og artikel 87, stk. 1, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union. Sagsøgeren gør bl.a. gældende, at bedømmerne tilsidesatte de nævnte bestemmelser ved ikke at tage hensyn til, at der ikke var fastsat mål for 2019.
2. Andet anbringende om en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, der førte til anlæggelsen af et åbenbart urigtigt skøn.

Sag anlagt den 4. juni 2021 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Nordesta (APIAL)

(Sag T-315/21)

(2021/C 289/68)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat I. Miralles Llorca)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nordesta GmbH (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Nordesta GmbH

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket APIAL — registreringsansøgning nr. 17 958 998

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. marts 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1560/2020-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og EU-varemærke nr. 17 958 998 APIAL tillades registreret for alle varer i klasse 3, 4 og 5.
- EUIPO og Nordesta GmbH, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 6. juni 2021 — Worldwide Machinery mod EUIPO — Scaip (SUPERIOR MANUFACTURING)

(Sag T-316/21)

(2021/C 289/69)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Worldwide Machinery Ltd (Channelview, Texas, De Forenede Stater) (ved advokat B. Woltering)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Scaip SpA (Parma, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Scaip SpA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket SUPERIOR MANUFACTURING — registreringsansøgning nr. 11 385 333

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. marts 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 873/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed og annullationsafdelingens afgørelse af 12. marts 2020 i ugyldighedssag nr. 28 762 C annulleres, for så vidt som begæringen om fortabelse af EU-varemærket (nr. 11 385 333) herved blev afslået.

- Det anfægtede EU-varemærke erklæres ugyldigt for så vidt angår følgende varer i klasse 12: selvkørende maskiner til udførelse af olieledninger, gasledninger og vandledninger; befordringsmidler til brug på land, særligt selvkørende udstyr til lægning af rør; kit til omdannelse af befordringsmidler til brug på land med larvefødder til befordringsmidler til brug på land omfattende selvkørende udstyr til lægning af rør; sigteskovle; sugekopper til hejseværk; hydrauliske dorne; selvkørende køretøjer til bøjning af rør.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 7. juni 2021 — El Corte Inglés mod EUIPO — Brito & Pereira (TINTAS BRICOR)

(Sag T-317/21)

(2021/C 289/70)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Brito & Pereira (Vizela, Portugal)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Brito & Pereira

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket TINTAS BRICOR — registreringsansøgning nr. 17 944 336

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. marts 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 882/2020-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den, idet indsigerens klage afvises, stadfæster indsigelsesafdelingens afgørelse i indsigelsessag B 3 070 825 og anerkender, at EU-varemærke nr. 17 944 336 TINTAS BRICOR (figurmærke), kan registreres for visse varer og tjenesteydelser i klasse 2 og 35, som det adskiller fra andre varer.
- Modparten eller modparterne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Urigtig bedømmelse af beviserne for brug af de varemærker, som indsigelsen er støttet på.
- Uoverensstemmende begrundelse, idet denne er usammenhængende og selvmodsigende, for så vidt som f.eks. punkt 44, 45 og 46 ifølge sagsøgeren indeholder klare modsigelser i forhold til den endelige konklusion, eftersom annonce- og reklamevirksomhed og forretningsadministration anerkendes for varemærket BRICOR i disse punkter, men afvises i punkt 56.

Rettens kendelse af 4. juni 2021 — Novelis mod Kommissionen**(Sag T-680/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 289/71)

Processprog: engelsk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 18.1.2021.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA